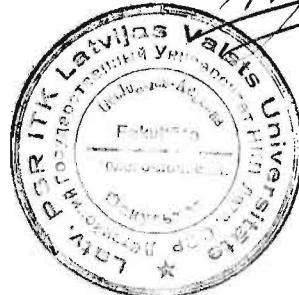

Latv. zemēmījs: Prof. B. Dapkus
Orkellijs
V. Jans

JURIS BIĆE

(mtr. 23028)

PĒTĪJUMI LAUKŠPATU RAKSTUROŠANAI

dienvidrietumu Kolasapgabala magmatiskos iežos ar lielu
granāta saturu.

BEITRAG ZUR KENNTNIS DER FELDSPATE

in granatreichen magmatischen Gesteine des südwestlichen
Kolagebietes.

Rīgā, 1943. gadā.

S a t u r s .	lpp.
I Ievads.....	2
II Fedorova metode.....	3
III Pētījumu materiala atradnes.....	5
IV Paraugu petrologisks raksturojums.....	9
V Laukšpatu kristallu optiskās analīzes..	28
VI Pētījumu rezultāti.....	62
VII Lietotās literatūras saraksts.....	65

I I e v a d s .

Laukšpatu ķīmiskais sastāvs ir svarīgs faktors magmatisko iežu klasifikācijā, kādēļ būtu no liela svara izpētīt tos blakus apstāklus, kas varētu šo sastāvu ievērojamākos apmēros ietekmēt. Šajā darbā aprakstīto pētījumu nolūks bija noskaidrot, kādu iespaidu uz laukšpatu sastāvu magmatiskos iežos atstāj mineraļa granāta daudzums. Pētījumiem izlētoju materialu, ko manā rīcībā nodeva prof. B.A. Popovs.

Pētījumu darbus varētu veikt ķīmiskā vai optiskā ceļā. Lai iegūtu precīzas ķīmiskās analyzes būtu nepieciešami izolēt no ieža atsevišķus laukšpatu kristallus, un tad tos ķīmiski apstrādāt. Optiskai metodei nepieciešami tikai ieža plānsliņpējumi, kas jāanalizē polarizācijas mikroskopā ar universalgaldīpa palīdzību.

Tā kā pirmais ceļš ir saistīts ar lielām grūtībām un laika patēriju, jo laukšpatu kristalli vietām ir ļoti sīki un to izolēšana praktiski gandrīz neiespējama, tad tika izvēlēta optiskā metode.

II Fedorova metode

Laukšpatu ķīmiskā sastāva noteikšanai šajā darbā tika lietota Fedorova optiskā metode, kādēļ īsumā tiks apskatīti šīs metodes pamatprincipi.

Parastiem polarizācijas mikroskopiem plānslīpējumu novietošanai paredzēts viens grozāms galddiņš, kura ass sakrit ar mikroskopa optisko asi. Ar šāda galddiņa palīdzību plānslīpējumu var grozīt tikai vienā, mikroskopa optiskai asij perpendikulārā, plaknē. Tas nedod iespēju noteikt laukšpatiem optisko asu īsto leņķi $2V$ un indikatrises telpisko stāvokli dvīpu sistēmās, kas raksturo noteiktu laukšpatu ķīmisko sastāvu.

Tam nolūkam krievu zinātnieks E.S.Fedorovs ir konstruējis īpašu saliktu galddiņu ar trim savstarpēji perpendikulāram asim, kas dod iespēju nostādīt kristallu jebkurā telpiskā stāvoklī. Parastiem polarizācijas mikroskopiem šādu universalgalddiņu var piemontēt virs esošā grozamā galddiņa. Speciali būvētiem teodolita mikroskopiem universalgalddiņš ir iebūvēts mikroskopa statīvā. Tāds mikroskops tika lietots šeit aprakstītiem pētījumiem.

Universalgalddiņa uzbūve ir sekoša: Immobilā "I" ass nekustīgi iebūvēta statīvā perpendikulāri mikroskopa optiskai asij un ļauj grozīt slīpējumu optiskās ass plaknē.

Palīgass "H" iebūvēta galddiņā perpendikulāri "I" asij un izejas stāvoklī stāv stateniski pret optisko asi. "H" asi var grozīt ap "I" asi optiskās ass plaknē.

Normālā ass "N" iebūvēta galddipā stateniski pret "H" asi un izejas stāvokli sakrit ar optisko asi. "N" asi var grozīt ap "H" asi, kas savukārt grozāma ap "I" asi.

Pēdējā laikā konstruēti vēl pilnīgāki galddipi ar 4 un pat 5 asim. Šāds universalgalddipš dod iespēju pētīt mineraļu optiskās īpašības caurejošā gaismā visos virzienos. Lai totālā gaismas refleksija un gaismas laušanas koeficieņtu starpība stiklā un kristallā netraucētu novērošanu, tad virs un zem plānslipējuma novieto stikla puslodes ar attiecīgām gaismas laušanas koeficientiem. Starp šiem segmentiem un plānslipējumu novieto kādas eļļas pilienu.

Nosakot Na-Ca laukšpatiem izomārfo komponentu daudzumu attiecības, Fedorova optiskā metode jūtības ziņā līdzinās kīmiskām analizēm.

Lai gan optiskā ceļā iegūtās kīmiskā sastāva vērtības precīzitātes ziņā stāv aiz kīmiskām analizēm, tad tomēr laika ietaupījums uz silikatu kīmisko analīžu rēķina ir nesalīdzināms. Optiskās analyzes iespējams atkārtot pie viena un tā paša kristalla neskaitāmas reizes, neiznīcinot mineralu. Kīmiskā analīze izlietotais minerala daudzums tiek pilnīgi iznīcināts. Šie apstākļi pilnīgi attaisno mineralu optiskās analyzes, neskatoties uz nelielām klūdām, kas iespējamas metodes neprecīzitātes dēļ.

III Pētījumu materiala atradnes.

Pētījumu materials, ko manā rīcībā nodeva prof. B. A. Popovs, ievākts Kolas apgabala rietumu un dienvidrietumu daļā 1910.g. un 1914.g. ekspedīciju laikā. Paraugi pēmti vairākās vietās, kādēļ visu pētījumu materialu var sadalīt pēc atradnēm vairākās grupās. (Skat. topografisko karti)

Pirmajā grupā var apvienot paraugus, kas ievākti Vujem masīva ziemeļrietumu daļā. Izvēlēti četri paraugi no Poršenaugstienes. (Atradnes apzīmētas uz kartes ar sarkaniem krustiņiem) Paraugi pieder gabro iežu grupai. Pamatmasu sastāda baziskais plagioklazs (labradors), un tikai vietām, atsevišķu ligzdu veidā, sastopami monoklīna piroksena (diopsida) kristalli, kuriem apkārt izveidojies granāts. Šādu leikokratu gabro iezi, kas sastāv gandrīz vienīgi no laukšpata, sauc par anortozitu (labradoritu)

Otrajā grupā ietilpst paraugai, kas pēmti no Vujem masīva dienvidaustrumu daļas. Šeit izvēlēti četri paraugi no Pjedes kalna un apkārtnes. Arī šie paraugi pieder gabro iežu grupai. Pamatmasu veido monoklīns piroksens, un tikai nelielā daudzumā sastopāms amfibols un olivīns. Plagioklaiza gandrīz nav. Šādu melanokratu gabro iezi sauc par pirokseenitu. Olivīnu saturošus paraugus varētu pieskaitīt arī peridotitiem.

Trešajā grupā ietilpst paraugai, kas ievākti Čuina kalnu grēdas rietumu nogāzei piegulošās augstienēs. Šeit pēmti

trīs paraugi, kas arī pieder gabro iežu grupai. Galveno masu sastāda rombiskais piroksens (enstatits). Mazākā daudzumā piejaukts plagioklazs un amfibols. Šādu iezi sauc par noritu.

Ceturtais grupai pieder daži paraugi, kas pēmti no trim dažādām mazākām šērām Nivas upes grīvas tuvumā. To atrašanas vietas uz kartes nav atzīmētas, jeb tās iziet ārpus kartes robežām. Pamatmasu veido amfibols, mazākā daudzumā sastopami vidējais plagioklazs, piroksens un biotits. Šādu iezi sauc par amfibolitu.

Plānslipējumu saraksts.

I grupa. V u j e m masīva NW daļa.

- Nr. 1. /419(11)/ Poršenaugstienes ziemeļu izvirzījums.
- Nr. 2. /432(29)/ Poršenaugstienes virsotne.
- Nr. 3. /494(18)/ Poršenaugstienes austrumu nogāze.
- Nr. 4. /435(5)/ Poršenaugstienes dienvidu nogāze.

II grupa. V u j e m masīva SE daļa.

- Nr. 5. /421(53)/ Piedes kalna ziemeļu nogāze.
- Nr. 6. /429(54)/ Piedes kalna virsotne.
- Nr. 7. /431(58)/ Piedes kalna austrumu nogāze.
- Nr. 8. /413(55)/ Piedes kalna dienvidu nogāze.

III grupa. Čuina kalnu grēdas W nogāzei piegulošās
augstienes.

- Nr. 9. /4/ Čuina grēdas rietumu kalnu pakāje.
- Nr. 10. /54/ Čuina grēdas diegviņu izvirzījums.
- Nr. 11. /20/ Čuina grēdas SE izvirzījums.

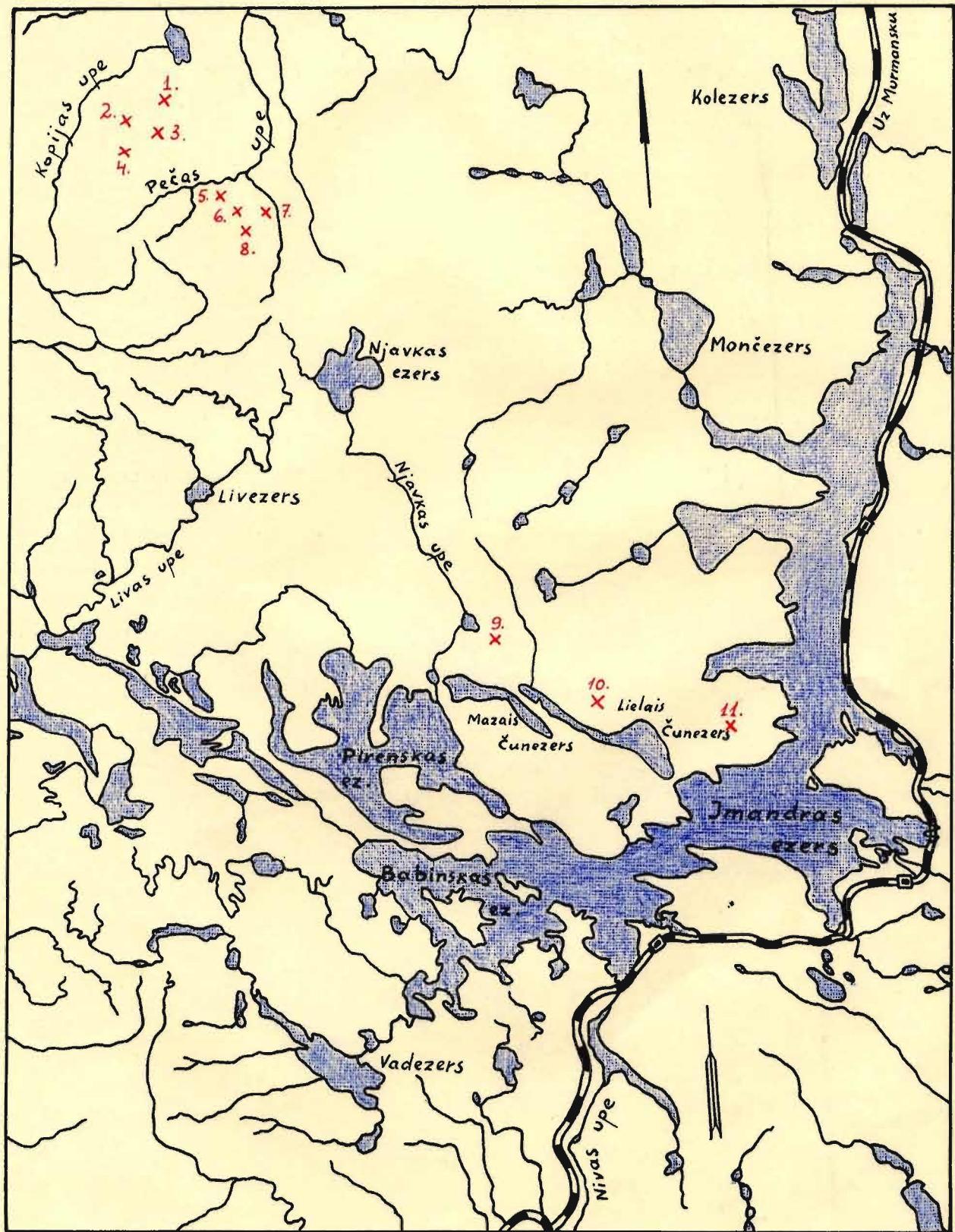
IV grupa. Šēru josla pie Nivas upes ietekas Baltajā jūrā.

- Nr. 12. /21/ } 3 dažādas mazākas Šēras
- Nr. 13. /21/ } N i v a s upes grīvas
- Nr. 14. /21/ } tuvumā.

Plānslipējumu paraugu ievākšanas vietas uz kartes atzīmētas ar sarkaniem krustiņiem.

TOPOGRAFISKA KARTE.

Mērogs: 15 verstis l collā.
(1 : 63100)

IV Paraugu petrologisks
raksturojums.

Plānslīpējums Nr.1

Mineralogiskais sastāvs: laukšpats - granāts - piroksens - kvarcs - skapolīts - amfibols - biotits - apatits - necaurspīdīgs minerals. (Minerali sagrupēti pēc daudzuma, minot galvenos vispirms.)

Laukšpats pieder pie Na-Ca laukšpatiem - plagioklaziem. Pozitīvs, optiski divasu minerals. Minerala kristalli samērā dzidri, tīri no ieslēgumiem un vairums allotriomorfi - bez kristallografiskām formām. Bagātīgi izveidoti polisintetiskie dvīņi. Novērojamas divas kristallu grupas: lielkie kristalli ar dinamiski deformētām dvīņu sistēmām un vilpīnai nodzišanu, un mazāki kristalli ar vienmērīgu nodzišanu, nedeformēti. No tā secināms, ka mazie krist. radušies vēlākā laikā. Kimiskā sastāva noteikšanai tika izdarīti mērījumi ar Fedorova galdiņu. Pēc optiskām īpašībām atbilst mineralam labradoram. Ieža paraugā šie plagioklazi daudzuma ziņā stāv pirmā vietā un veido pamatmasu.

Granāts - almandins, optiski izotrops, pa lielākai daļai allotriomorfu kristallu veidā, roza krāsā. Sastopami arī atsevišķi idiomorfi kristalli. Dzidrs, ar nelieliem kvarca un necaurspīdīga minerala poikilitiskiem ieslēgumiem. Stipri saplaisājis tā kā labi novērojama minerala sliktā skaldnība. Izveidojies platā joslā ap piroksena un

kvarca sakopojumiem.

Piroksens monoklīns - diopsīds. Divasu, optiski pozitīvs. $2V=59^{\circ}$. Dzidri, allotriomorfi un hipidiomorfi zaļgani kristalli bez polichroisma. Vietām labi redzamas taisnstūrainas un parallēlas skaldnības zīmes. Daži kristalli ir korodēti, bieži ar kvarca ieslēgumiem. Novietots ligzdu veidā laukšpatu pamatmasā.

Kvarcs vienasu, optiski pozitīvs, nodzišana vienmērīga. Melielu, allotriomorfu un dzidru kristallu veidā atrodams uz robežas starp pirokseniem un granāta joslu, kā arī kā ieslēgums piroksena un granāta kristallos.

Skapolīts - meijonīts, bezkrāsains, dzidrs vienasu mineralis. Optiski negatīvs ar stipru dubultlaušanu. Idiomorfu un allotriomorfu kristallu veidā ar labi redzamām krustotām un parallēlām skaldnības zīmēm. Veidojies izklaidus laukšpatu starpā.

Amfibols rāgmānis, divasu, optiski negatīvs mineralis. Sastopāms dzidru un noapaļotu kristallu veidā ar polichroismu iedzeltenās un tumši zaļās krāsās. Vietām saskatāmas parallēlas skaldnības zīmes. Novietots sīku kristallu veidā izklaidus laukšpatu pamatmasā.

Biotīts vienasu, optiski negatīvs ar polichroismu dzeltenās un brūni-dzeltenās krāsās. Garenu plāksnīšu veidā ar parallēlām skaldnības zīmēm. Atrodams starp piroksena kristalli, kur tas arī veidojies.

Apatīts vienasu, optiski negatīvs ar ļoti vāju dubultlaušanu. Sešstūraini dzidri stabīgu kristalli, bez-

krāsaini un saplaisājuši, novietoti granāta tuvumā.

N e c a u r s p i d ī g s minerals bez kristallografiskām formām, kā ieslēgums piroksenā un granātā.

Struktūra: graudaina, holokristallīna struktūra. Mineralu graudu lielumi stipri svārstās, vairums kristallu allotriomorfi. Pamatmasu veido lieli un mazi laukšpatu kristalli. Vietām pamatmasā novērojami piroksenu sakopojumi, apjotzi ar granātu apvalku.

Plānslipējums Nr. 2

Mineralogiskais sastāvs: laukšpats - granāts - piroksens - kvarcs - apatits - necaurspīdīgs minerals - amfibols.

L a u k š p a t s plagioklazs, divasu, optiski pozitīvs minerals. Galvenā kārtā lielu, allotriomorfu un dzidru kristallu veidā ar vilņainu nodzišanu. Polisintetiskie divi vietām deformēti. Nelielā skaitā atrodami arī mazi allotriomorfi kristalli ar nedeformētiem polisintetiskiem diviņiem. Lielie plagioklazu kristalli veido ieža pamatmasu. Ķimiskā sastāva noteikšanai izdarīti mērījumi ar universalgaldīpu. Lielie kristalli pēc sastāva atbilst labradoram, mazie - andezinam.

G r a n ā t s almandins, opt. izotrops, rozā krāsā, dzidrs ar kvarca un necaurspīdīgā minerala ieslēgumiem. Idiomorfi kristalli reti, skaldnība slikta. Izveidojies ap piroksenu sakopojumiem.

P i r o k s e n s diopsids, divasu, opt. pozitīvs.

Dzidri, allotriomorfi, zaļi kristalli. $2V = 60^\circ$. Kristallos novērojamas parallelēlas skaldnības zīmes un sīki kvarca ie-slēgumi. Diopsids laukšpatu pamatmasā veido ligzdas, ap kura mātējumām izveidojies granāts.

K v a r c s vienasu, optiski pozitīvs ar vienmērīgu nodzišanu. Dzidru un noapaļotu kristallu veidā atrodams uz robežas starp piroksenu un granātu, kā arī ieslēgumu veidā šajos mineralos.

A p a t i t s vienasu, optiski negatīvs minerals. Dzidru, sešstūrainu stabīnu veidā. Kristalli šķērsām saplaisajuši. Novietojies granāta tuvumā.

N e c a u r s p ī d ī g s minerals bez kristallografiskām formām. Sastopams kā ieslēgums piroksenā.

A m f i b o l s ragmānis, divasu, optiski negatīvs. Sīki allotriomorfi graudi ar polichroismu iedzeltenās un tumši zaļās krāsās, bieži ar parallelēlām skaldnības zīmēm. Novietots izklaidus laukšpatu pamatmasā.

Struktūra: graudaina, holokristallīna struktūra. Pamatmasu veido lieli laukšpatu kristalli. Vietām izklaidētas piroksenu ligzdas ar granātu apvalku.

Plānslipējums Nr. 3

Mineralogiskais sastāvs: laukšpats – piroksens – amfibols – granāts – skapolīts – kvarcs – necaurspīdīgs minerals.

L a u k š p a t s plagioklazs, divasu, optiski pozitīvs.

tīvs. Mazi, allotriomorfi un dzidri kristalli, vietām ar sīkiem ieslēgumiem, polisintetiskie dvīpi nav deformēti. Ķīmiskā sastāva noteikšanai izdarīti mērījumi ar universalgaldīpu. Pēc sastāva atbilst mineralam labradoram.

Laukšpats veido vienmērīgi graudainu ieža pamatmasu.

P i r o k s e n s monoklīns - diopsīds, divasu, optiski pozitīvs. $2V = 58^\circ$. Nelieli, zaļgani un dzidri kristalli bez polichroisma. Allotriomorfi un hipidiomorfi kristalli ar parallēlām un krustotām skaldnības zīmēm. Vietām ar sīkiem kvarca un necaursp. minerala ieslēgumiem. Piroksena malās veidojas amfibols. Laukšpatu pamatmasā pirokseni novietojušies kā iegareni kristallu sakopojumi.

A m f i b o l s rāgmānis, divasu, optiski negatīvs ar polichroismu iedzeltenās un tumši zaļās krāsās. Kristalli dzidri, vairums allotriomorfi ar parallēlām un krustotām skaldnības zīmēm. Veidojies piroksena kristallu malās.

G r a n ā t s almandins, optiski izotrops, vāji rozā krāsā. Saplaisājuši, allotriomorfi kristalli ar kvarca, necaurspīdīga minerala un citiem ieslēgumiem. Atsevišķu kristallu veidā novietots piroksena tuvumā.

S k a p o l i t s meijonits, vienasu, optiski negatīvs, dzidrs un bezkrāsains minerals ar stipru dubultlaušanu. Allotriomorfi kristalli ar parallēlu skaldnību. Izveidojies laukšpatu starpā.

K v a r c s vienasu, optiski pozitīvs ar vienmērīgu nodzišanu. Nelieli, allotriomorfi un dzidri graudi ieslēgumu veidā granātā un piroksenā.

N e c a u r s p i d i g s minerals, bez kristallografiskām formām kā ieslēgums granātā, amfibolā un piroksenā.

Struktūra: graudaina, holokristallīna str. Laukšpata kristalli veido vienmērīgi graudainu pamatmasu. Pamatmasā novietotas garenas piroksenu un amfibolu ligzdas.

Plānslipējums Nr. 4

Mineralogiskais sastāvs: laukšpats - piroksens - granāts - amfibols - kvarcs - necaurspīdīgs minerals.

Laukšpats plagioklaze, divasu, opt. pozitīvs. Dzidri graudi, vietām ar sīkiem kristalliškiem ieslēgumiem. Novērojamas divas kristallu grupas: lieli kristalli ar deformētiem polisintetiskiem dvīņiem un vilpīnai nodzišanu, un mazi, nedeformēti kristalli. Visi graudi allotriomorfi. Ķīmiskā sastāva noteikšanai izdarīti optiski mērījumi. Pēc sastāva atbilst mineralam labradoram. Laukšpats veido ieža pamatmasu.

Piroksens monoklīns, diopsids. Divasu, opt. pozitīvs minerals. $2V = 58^\circ$. Dzidri, zalgani lielāki kristalli bez polichroisma. Sastopami arī idiomorfi kristalli. Novērojamas labas parallēlas un krustotās skaldnības zīmes. Bieži ar sīkiem kvarca ieslēgumiem. Diopsids veido ligzdas laukšpatu pamatmasā.

Granāts almandins, optiski izotrops, rozā krāsā ar kvarca un necaurspīdīga minerala ieslēgumiem. Sastopami

ari idiomorfi kristalli. Minerals stipri saplaisājis. Izplatīts lielākos laukumos ap piroksenu.

A m f i b o l s ragmānis, divasu, optiski negatīvs ar polichroismu zaļgani dzeltenās un tumši zaļās krāsās. Dzidri, allotriomorfi kristalli ar parallēlās un krustotās skaldnības zīmēm. Veidojies piroksena tuvumā.

K v a r c s vienasu, optiski pozitīvs ar vienmērīgu nodzišanu. Allotriomorfu un dzidru kristallu veidā kā ieslēgums granātā, piroksenā un amfibolā.

N e c a u r s p i d i g s minerals bez kristallografskām formām kā ieslēgums granātā un piroksenā. Granātā atrodams lielākos daudzumos.

Struktūra: graudaina, holokristallīna str. Pamatmasu veido lieli un mazi laukšpatu kristalli. Pamatmasā novietozas piroksena ligzdas ar granāta apvalku.

Plānslipējums Nr. 5

Mineralogiskais sastāvs: piroksens - amfibols - laukšpats - biotits.

P i r o k s e n s divos veidos: 1) diopsids - divasu, optiski pozitīvs. $2V = 59^\circ$. Iedzelteni, allotriomorfi kristalli ar parallēlām un krustotām skaldnības zīmēm. Graudi nav dzidri, ar tumšiem ieslēgumiem gar malām. Kristallu mālas vietām pārveidojas zaļganā, šķiedrainā amfibolā.

2) hiperstens - divasu, optiski negatīvs. $2V = 80^\circ$. Al-

lotriomorfu kristallu veidā ar parallēlu un taisnstūrainu skaldnību. Polichroisms viegli rozā un zilganā krāsā. Abi pirokseni sastāda ieža pamatmasu.

A m f i b o l s uralits, zaļganos šķiedrainos agregatos ar vāju un vidēju dubultlaušanu. Šķiedras vietām parallēlu kūlišu veidā. Veidojas piroksenu kristallu malās.

L a u k š p a t s plagioklazs, divasu, optiski pozitīvs. Allotriomorfi, dzidri kristalli ar nedeformētiem polisintētiskiem dvījiem. Atrodami nelielā daudzumā. Ķīmiskā sastāva noteikšanai izdarīti optiski mērījumi. Pēc sastāva atbilst apmēram andezinam.

B i o t i t s vienasu, optiski negatīvs. Plāksnītes ar polichroismu iedzeltenā un zaļgani brūnā krāsā. Novietots piroksenu graudu starpā.

Struktūra: graudaina, holokristallīna str. Allotriomorfi piroksenu kristalli veido vienmērīgi graudainu pamatmasu. Pārējie minerali atrodami tikai kā ieslēgumi.

Plānslipējums Nr. 6

Mineralogiskais sastāvs: piroksens - olivins - amfibols - necaurspīdīgs minerals - serpentins.

P i r o k s e n s divos veidos: 1) diopsids, divasu, optiski pozitīvs. $2V = 59^\circ$. Allotriomorfi un idiomorfi kristalli ar taisnstūrainām un parallēlām skaldnības zīmēm. Kristalli iedzelteni, nav dzidri ar sīkiem ieslēgumiem, kas

novietoti parallēlām strīpām. Ir arī necaurspīdīga minerala iegulas. Daži kristalli veido dvīņus. Diopsids sastāda ieža pamatmasu. 2) hiperstens - divasu, optiski negatīvs. Polichroisms rozā un iezilganās krāsās. Izveidojies plaisā, sīku un allotriomorfu kristallu veidā kopā ar amfibolu.

O l i v i n s fajalits, divasu, optiski negatīvs. Dzidri, iedzelteni un ieapaļi kristalli ar sliktām skaldnības plaisām. Plaisās izveidojies serpentins. Olivini atrodami kā ieslēgumi piroksenu pamatmasā.

A m f i b o l s ragmānis., divasu, optiski negatīvs. Siki allotriomorfi kristalli ar polichroismu dzelteni zaļās un zaļās krāsās.

N e c a u r s p ī d ī g s minerals bez kristallografiskām formām kā ieslēgums piroksenos un amfibolu starpā.

S e r p e n t i n s dzeltens, šķiedrains minerals olivina plaisās.

Struktūra: graudaina, holokristallīna str. Piroksens sastāda vienmērīgi graudainu pamatmasu ar olivina ieslēgumiem.

Plānslipējums Nr. 7

Mineralogiskais sastāvs: piroksens - olivins - serpentins - biotits - necaurspīdīgs minerals.

P i r o k s e n s divos veidos: 1) diopsids, divasu optiski pozitīvs. $2V = 59^\circ$. Pilnīgi dzidri, allotriomorfi kristalli, iezalgti ar parallēlu un krustotu skaldnību.

2) hiperstens, divasu, optiski negatīvs. $2V=89^{\circ}$. Allotriomorfi, dzidri kristalli ar skaidrām skaldnības zīmēm un vāju polichroismu rozā un zilganās krāsās. Abi pirokseni veido ieža pamatmasu.

O l i v i n s fajalits, divasu, optiski negatīvs. Iedzelteni, dzidri un allotriomorfi kristalli, stipri saplaisājuši. Plaisās veidojas serpentins.

S e r p e n t i n s dzeltens, šķiedrains minerals olivina plaisās.

B i o t i t s vienasu, optiski negatīvs. Plāksnītes ar parallēlu skaldnību un polichroismu dzeltenās un tumši brūnās krāsās.

N e c a u r s p i d i g s minerals, bez kristallografiskām formām. Rūdu minerala ieslēgumi atrodami piroksenā.

Struktūra: graudaina holokristallīna str. Pirokseni veido vienmērīgi graudainu pamatmasu ar olivina ieslēgumiem.

Plānslīpējums Nr. 8

Mineralogiskais sastāvs: piroksens - biotits - laukšpats - necaurspīdīgs minerals - amfibols.

P i r o k s e n s divos veidos: 1) diopsids - divasu, optiski pozitīvs. $2V=60^{\circ}$. Iedzelteni, allotriomorfi kristalli ar parallēlām un taisnstūrainām skaldnības zīmēm.

Minerals nav dzidrs, gar malām zonāli tumši sīki ieslēgumi.

2) hiperstens - divasu, optiski negatīvs. $2V=79^{\circ}$. Allotriomorfi graudi. Polichroisms rozā un zilganā krāsā.

Abi pirokseni veido ieža pamatmasu.

B i o t i t s vienasu, negatīvs. Plāksnītes ar polichroismu iedzeltenās un dzelteni zālās krāsās. Starp piroksena kristalliem.

L a u k š p a t s plagioklazs, divasu, optiski pozitīvs. Mazi, dzidri allotriomorfi kristalli ar polisintetiskiem dvīņiem. Aizpilda starptelpas piroksenu starpā. Ķīmiskā sastāva noteikšanai izdarīti optiski mērījumi. Pēc sastāva andezins.

N e c a u r s p i d ī g s rūdu minerals, bez kristalografiskām formām. Piroksena graudu starpā.

A m f i b o l s aktinolits, šķiedrains, zilgani zāļš minerals, izveidojies plaissā.

Struktūra: graudaina, holokristallīna. Pirokseni veido vienmērīgi graudainu str. Pārējie minerali sastopami tikai kā ieslēgumi nelielā daudzumā.

Plānslipējums Nr. 9

Mineralogiskais sastāvs: piroksens - laukšpats - granāts - biotits - amfibols - necaurspīdīgs minerals.

P i r o k s e n s - optiskās īpašības sakrīt ar mineraļa enstatita datiem. Divasu, opt. pozitīvs, ar taisnu nodzišanu. $2V = 53^\circ$. Vietām dvīņu kristalli. Minerals bezkrāsains, vietām arī idiomorfu krist. veidā ar parallēlām un taisnstūrainām skaldnības zīmēm. Enstatita krist. nav dzi-

dri, tajos sastopami lielā skaitā sīki, iegareni un necaurspīdīgi ieslēgumi, kas novietojas atsevišķos laukumos, bieži zonāli. Ieslēgumi piešķir mineralam iedzeltenu nokrāsu. Malās pārveidojas šķiedrainā amfibola.

Laukšpats plagioklazs, divasu, opt. pozitīvs ar zonālu nodzišanu. Nelieli, allotriomorfi graudi ar nedeformētiem polisint. dvīņiem. Minerals nav dzidrs, sevišķi malas ir brūnganas no daudziem sīkiem ieslēgumiem. Ķīmiskā sastāva noteikšanai izdarīti optiski mērījumi. Pēc sastāva atbilst apm. andezinam. Laukšpats kopā ar piroksenu veido ieža pamatmasu.

Granāts almandins, vāji rozā krāsā, optiski izotrops. Sīkos hipidiomorfos un idiomorfos graudos, saplaisājis ar sīkiem kristalliskiem ieslēgumiem. Veidojies gredzenveidīgi ap piroksena kristalliem.

Biotits vienasu, negatīvs ar stipru polichroismu salmu dzeltenās un sarkani brūnās krāsās. Plāksnītes ar izlocītām, parallelām skaldnības zīmēm. Satur rūdu minerala iegulas. Novītots piroksenu kristallu starpā.

Amfibols uralits - šķiedraims, vāji iezalģans minerals ar zemām interferences krāsām. Rodas piroksena malās.

Necaurspīdīgs rūdu minerals, bez kristalografiskām formām kā ieslēgums biotitā un piroksenā.

Struktūra: graudaina, holokristallīna str. Ieža galveno masu sastāda piroksens ar laukšpatu.

Plānslipējums Nr.10

Mineralogiskais sastāvs: - piroksens - laukšpats - granāts - biotits - amfibols - necaurspīdīgs minerals.

P i r o k s e n s enstatits, divasu, optiski pozitīvs ar taisnu nodzišanu. $2V = 56^\circ$. Dubultlaušana stipra. Hipidiomorfi iedzelteni kristalli ar parallēlām un taisnstūraini krustotām skaldnības zīmēm. Satur daudz sīku ieslēgumu, kas piešķir mineralam netīru izskatu. Satur arī rūdu minerala ieslēgumus. Malās pārveidojas sīkgraudainā un šķiedrainā amfibolā.

L a u k š p a t s plagioklazz, divasu, opt. pozitīvs ar nedeformētiem polisintetiskiem dvīņiem. Dzidri, allotriomorfi kristalli, vietām ar zonālu nodzišanu. Satur sīkus kristalliskus ieslēgumus. Ķīmiskā sastāva noteikšanai izdarītas optiskās analyzes. Pēc sastāva atbilst apm. andezīnam.

G r a n ā t s grosulars, optiski izotrops, bezkrāsains ar sliktas skaldnības zīmēm. Hipidiomorfi un idiomorfi kristalli sakopojumi ap piroksena un amfibola sakopojumiem.

B i o t i t s vienasu, negatīvs ar polichroismu bezkrāsains līdz sarkani brūnai krāsai. Plāksnītes ar parallēlu skaldnību un rūdu minerala ieslēgumiem.

A m f i b ō l s uralits - sīkgraudaini vai šķiedraini sakopojumi. Zalganī kristalli vietām ar skaldnības zīmēm. Bez polichroisma ar rūdu minerala ieslēgumiem. Veidojas piroksena malās.

N e c a u r s p ī d ī g s rūdu minerals bez kristallografiskām formām kā ieslēgums biotitā, amfibolā un pirokse-

na kristallos.

Struktūra: graudaina, holokristallīna str. Ieža galveno masu sastāda piroksena un laukšpata kristalli.

Plānslipējums Nr.11

Mineralogiskais sastāvs: piroksens - laukšpats - amfibols - granāts - skapolīts - biotits - necaurspīdīgs minerals.

P i r o k s e n s pēc optiskām ipašībām - enstatīts. Divasu, pozitīvs ar taisnu nodzišanu. $2V = 72^{\circ}$. Vietām dvīņu kristalli. Labas skaldnības zīmes. Minerala graudos sastopami lielā skaitā sīki, gareni ieslēgumi, kas piešķir mineralam netīri iedzeltenu krāsu. Kristallografiskās formas izzudušas sakarā ar pārveidošanos amfibolā.

L a u k š p a t s plagioklazs, divasu, optiski negatīvs. Allotriomorfi, dzidri, nelieli kristalli ar nedeformētiem dvīņiem. Vietām zonāla nodzišana. Ķīmiskā sastāva noteikšanai izdarītas optiskās analyzes. Pēc sastāva atbilst apm. andezinam.

A m f i b o l s divos veidos: 1) uralits - sīkgraudains un šķiedrains minerals zilganizālā krāsā ar zemām interferences krāsām. Izveidojies ap piroksena kristalliem.

2) ragmānis - divasu, optiski negatīvs ar polichroismu zalganās un iedzelteni zalganās krāsās. Allotriomorfu graudu veidā ap piroksena kristalliem.

G r a n ā t s almandins, optiski izotrops ar vāji rožā nokrāsu. Saplaisājuši hipidiomorfi un idiomorfi kris-

talli. Izveidojies gredzenveidīgi ap piroksena un amfibola sakopojumiem.

S k a p o l i t s meijorits, vienasu, optiski negatīvs ar stipru dubultlaušanu. Allotriomorfu, dzidru kristallu veidā starp laukšpatiem.

B i o t i t s vienasu, negatīvs ar polichroismu brāni dzeltenās un tumši brūnās krāsās. Plāksnītes ar parallēlu skaldnību un rūdu minerala iegulām. Rodas amfibolu tuvumā.

N e c a u r s p ī d ī g s rūdu minerals bez kristallografskām formām kā ieslēgums piroksenā un biotitā

Struktūra: graudaina, holokristallīna struktūra. Piroksens ar laukšpatu veido ieža pamatmasu.

Plānslipējums Nr.12

Mineralogiskais sastāvs: amfibols - laukšpats - piroksens - granāts - biotits - necaurspīdīgs minerals - kvarcs.

A m f i b o l s divos veidos: 1) ragmānis - divasu, opt. negatīvs ar polichroismu zaļgani dzeltenās un zaļās krāsās. Sīki allotriomorfi kristalli ar labām skaldnības zīmēm. Izveidojies ap piroksena kristalliem, tos gandrīz pilnīgi aizvietodams. 2) aktinolits - šķiedraini, zilganī zaļi agregati ar augstām interferences krāsām. Izveidojies no piroksena kristalliem.

L a u k š p a t s plagioklazs - divasu, opt. pozitīvs ar zonālu nodzišanu. Vidēji lieli, dzidri un allotriomorfi kristalli ar nedeformētām dvīnu sistēmām. Bieži ar

kristalliskiem ieslēgumiem. Optiski analizēts sastāva noteikšanai. Atbilst apmēram andezinam.

Pirokseņs enstatits - divasu, optiski pozitīvs ar taisnu nodzišanu. Sīki ieslēgumi piedod mineralam netīri pelēku nokrāsu. Stipri pārveidojies šķiedrainos um graudainos amfibolu agregatos, kādēļ zaudējis savas pirmatnējās kristallografiskās formas.

Granāts grosulars, optiski izotrops, bezkrāsainu un dzidru kristallu veidā. Saplaisājuši hipidiomorfi un idiomorfi graudi ap amfibolu un piroksenu sakopojumiem.

Biotīts vienasu, negatīvs. Polichroisms bezkrāsains līdz dzelteni brūnam. Plāksnītes ar izlocītām parallēlās skaldnības zīmēm. Vietām rūdu minerala iegulas. Satur arī radioaktīvus mineralus ar polichroitiskiem oreoliem. Biotīts veidojies starp amfibolu kristalliem.

Necaurspīdīgs rūdu minerals bez kristallografiskām formām kā ieslēgums biotitā, amfibolā un piroksenā.

Kvarcs vienasu, pozitīvs. Dzidri allotriomorfi graudi starp amfibolu kristalliem

Struktūra: graudaina, holokristallīna struktūra. Ieža pamatasu veido amfibolu agregati un laukšpats.

Plānslipējums Nr.13

Mineralogiskais sastāvs: amfibols - laukšpats - piroksens - biotīts - granāts - necaurspīdīgs minerals - kvarcs.

A m f i b o l s divos veidos 1) ragmānis - divasu, optiski negatīvs. Polichroisms iedzelteni zaļās un zaļās krāsās. Sīki allotriomorfi kristalli ar labi novērojamām skaldnības zīmēm. Veidojies ap piroksenu.

2) aktinolits - šķiedraini, zilgani zaļi agregati ar augstām interferences krāsām. Radušies pie piroksenu kristallu pārveidošanas.

L a u k Š p a t s plagioklazs, divasu, optiski pozitīvs. Nelieli, allotriomorfi un dzidri kristalli ar nedeformētiem polisintetiskiem dvīniem. Vietām ar zonālu nodzišanu. Optiski analizēti sastāva atrašanai. Pēc sastāva atbilst andezinam.

P i r o k s e n s enstatits - divasu, optiski pozitīvs ar taisnu nodzišanu. Sīki ieslēgumi piedod mineralam netiri pelēku krāsu. Novērojamas labas skaldnības zīmes. Minerals lielāko tiesu pārveidots amfibolā.

B i o t i t s vienasu, negatīvs ar polichroismu salmu dzeltenās un dzelteni brūnās krāsās. Plāksnites ar izloctām skaldnības zīmēm. Radioaktīva un rūdu minerala ieslēgumi.

G r a n ā t s grosulars, optiski izotrops, bezkrāsains. Allotriomorfi, saplaisājuši graudi ap amfibola masām.

N e c a u r s p i d i g s rūdu minerals bez kristallografiskām formām, kā ieslēgums amfibolā, piroksenā un biotitā.

Kvarcs vienasu, pozitīvs. Allotriomorfu kristallu veida starp biotita un amfibola sakopojumiem.

Struktūra: graudaina, holokristallīna. Ieža pamatmasu sastāda amfiboli un laukšpats. Amfiboli veido pseidomorfozas pēc piroksenu kristalliem.

Plānslipējums Nr.14

Mineralogiskais sastāvs: amfibols - laukšpats - piroksens - granāts - biotits - necaurspīdīgs minerals - kvarcs.

A m f i b o l s divos veidos: 1) ragmānis - divasu, optiski negatīvs ar polichroismu zaļgani dzeltenās un zālās krāsās. Sīku, allotriomorfu kristallu veidā piroksena malās. 2) aktinolīts - šķiedraini, zilgani zali agregati ar augstām interferences krāsām. Radušies pie piroksena pārveidošanas.

L a u k š p a t s plagioklazs, divasu, pozitīvs ar zonālu nodzišanu. Dzidri, allotriomorfi kristalli ar nedeformētiem dvīņiem. Optiski analizēts sastāva noteikšanai. Pēc sastāva atrodas starp andezīnu un labradoru.

P i r o k s e n s enstatīts - divasu, optiski pozitīvs ar taisnu nodzišanu. Sīki ieslēgumi piedod mineralam netīri brūnganu nokrāsu. Pārveidots šķiedrainos un graudainos amfibolu agregatos, sevišķi malās.

G r a n ā t s grosulars, optiski izotrops, bezkrāsainu un dzidru kristallu veidā. Saplaisājuši hipidiomorfi un idiomorfi graudi ap amfibolu un piroksenu sakopojumiem.

B i o t i t s vienasu, negatīvs, ar polichroismu dzelteni brūnās krāsās. Plāksnītes ar parallēlām skaldnības

zīmēm. Veidojies amfibolu tuvumā.

N e c a u r s p i d i g s rūdu mineralis, bez kristallo-grafiskām formām kā ieslēgums biotitā un piroksenā.

K v a r c s vienasu, pozitīvs. Allotriomorfi, dzidri graudi biotita tuvumā.

Struktūra: graudaina, holokristallīna. Ieža pamatmasu veido amfibols, piroksens un laukšpats. Pārējie minerali sa-stopami neievērojamā daudzumā.

V Laukšpatu kristallu optiskās analizes.

Na-Ca laukšpati - plagioklazi pēc sava ķīmiskā sastāva ir divu molekulu: $\text{NaAlSi}_3\text{O}_8$ - (Albita) un $\text{CaAl}_2\text{Si}_2\text{O}_8$ - (Anortita) izomorfi maisījumi. Līdz ar pakāpenisku sastāva maiņu mainās arī plagioklazu optiskās īpašības. To labi rāda tabele sastādīta pēc prof. V. Nikitina datiem:

Albita satus %	Anortita satus %	Plagioklaza nosaukums	2V grādos	Ng-Np	Nm
100	0	Albits	+ 74	0,0100	1,5290
80	20	Oligoklazs	- 88	0,0085	1,5428
60	40	Andezins	+ 86	0,0065	1,5533
40	60	Labradorzs	+ 79	0,0075	1,5576
20	80	Bitovnits	- 88	0,0095	1,5693
0	100	Anortits	- 76	0,0130	1,5832

Kā tas redzams no tabeles, optisko asu lepkis 2V uzrāda vienu un to pašu vērtību arī pie dažādiem ķīmiskiem sastāviem, kādēļ šis lielums lietojams tikai kā palīglīdzeklis sastāva noteikšanai. Dubultlaušanu un gaismas laušanas koeficientus arī var lietot tikai kopā ar pārējām optiskām īpašībām. Daudz precīzāks ir optiskās indikatrīnas novietojums dvīņu sistēmās. Pie noteikta ķīmiskā sastāva indikatrīsu savstarpējs stāvoklis ir pilnīgi noteikts. Protams, šeit jāievēro, ka gadās arī anomalijas, tomēr, analizējot vairākas dvīņu sistēmas, šo klūdu var izslēgt.

Šāda veida pētījumi arī tika veikti pie visiem plānsli-pējumiem, kuros bija atrodami analizēm noderīgi plagioklazu kristalli. Klūdas mazināšanai visi nolasījumi atkārtoti 4 reizes un aprēķinātas to vidējās vērtības.

Tā kā radās neliela klūda I un H lielumu grādu nolasī-jumos, ko izsauca minerala un stikla segmenta gaismas lauša-nas koeficientu starpība, tad atrastās vidējās vērtības vēl tika labotas pēc sekošas formulas:

$$\frac{\sin I_m}{\sin I_s} = \frac{N_s}{N_m} ;$$

I_m - īstais leņķa lielums.

I_s - segmentā novērotais leņķis.

N_s - segmenta gaism. lauš. koeficients.

N_m - minerala gaism. lauš. koeficients.

Tam nolūkam tika lietota prof. V. Nikitina speciali konstruēta diagramma.

Pēc iegūtiem datiem uz Vulfa stereografiskā tīkla tika konstruētas stereogrammas. Tad tika atrasti optisko imdika-trisu elementu attālumi no dvīpu asīm. Ar šiem lielumiem bija iespējams noteikt plagioklazu ķīmiskos sastāvus pēc Fedorova diagrammas, kā arī dvīpu veidošanās likumus.

Plānslipējums Nr. 1

Kristalls A : pieder sīko plagioklazu grupai, kas izveidojušies daudz vēlāk par lieliem, dinamiski deformētiem plagioklazu kristalliem. Atrodas granāta tuvumā.

Nolasījumi mikroskopā: N min.= 1,55 N segm.= 1,57
(Dotas vidējās vērtības)

Dvīņu ūve - N= 19°

I dvīņu sistēma: $\perp$ Ng N= 228° H= n9,8° korigēts:n 10°

$\perp$ Nm N= 327° H= n 45° I= 37,5°
n 46° 38,0°

II dvīņu sistēma: $\perp$ Np N= 268,1° H= s 42°
s 43°

$\perp$ Nm N= 252,2° H= n 45° I= 319,5°
n 46° 319,0°

Aprēķinātās vērtības:

Optisko asu leņķis $2V = + 78^\circ$

Dvīņu plakne sakrīt ar saaugšanas plakni N = 19° H = 0°

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

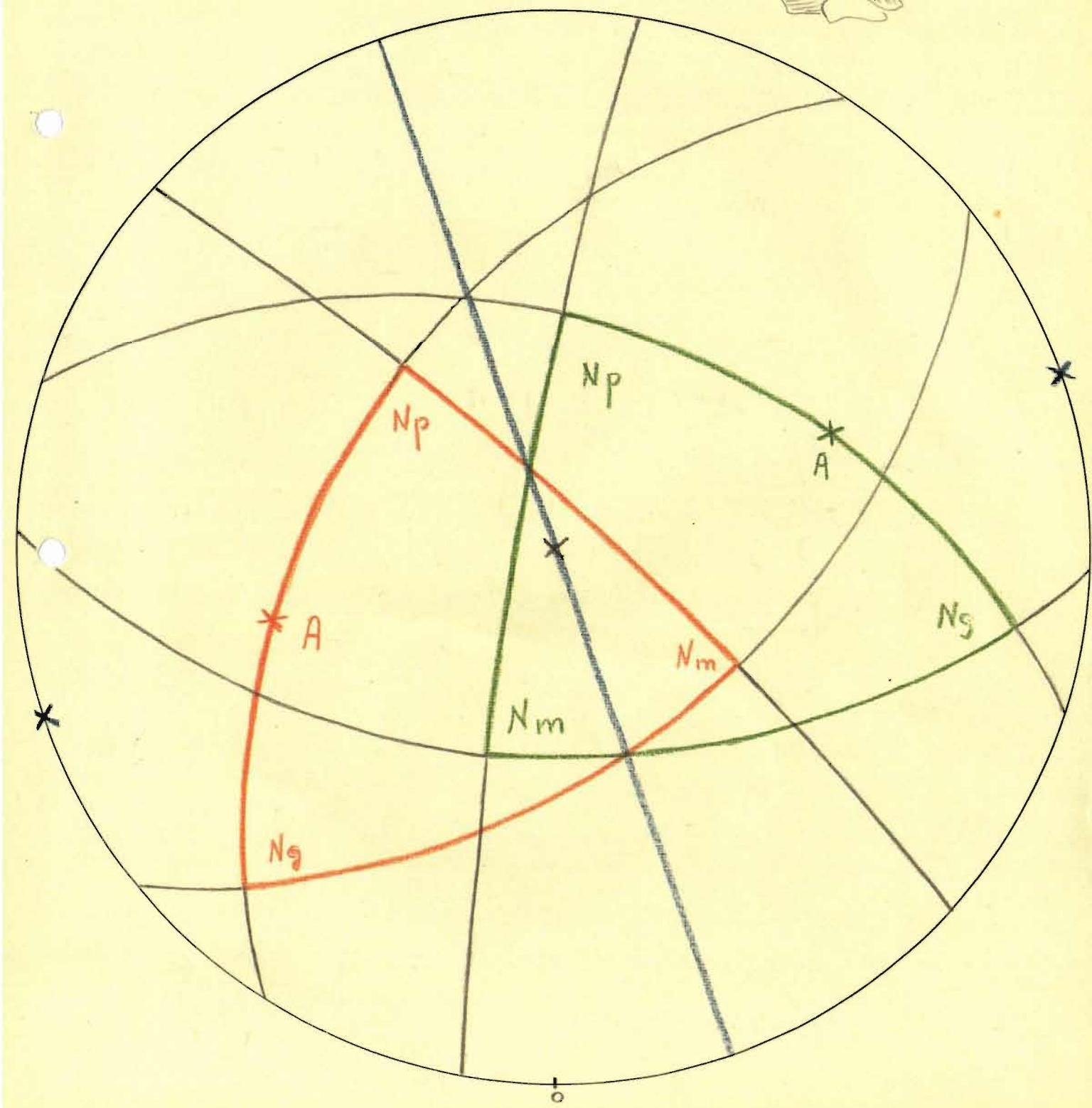
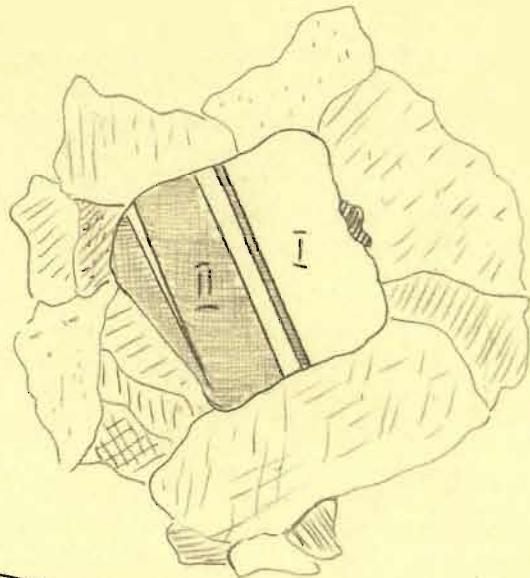
Ng = 30° Nm = 65° Np = 75°

Ķīmiskais sastāvs atbilst 58% anortita.

Plagioklazs ir labradors.

Dvīnis veidots pēc Albita likuma: dvīņu ass perpendikulāra saaugšanas un dvīņu plaknei (010).

Kristalls 1 A

Plānslipējums Nr. 1

Kristalls B - pieder sīko plagioklazu grupai. Atrodas blakus granātam.

Nolasījumi mikroskopā

$$N_{\min} = 1,55 \quad N_{\text{segm}} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve } N = 332^\circ$$

I dvīņu sistēma:

$$\perp N_m \quad N = 347^\circ \quad H = s39^\circ \quad I = 348^\circ$$

$$\perp N_p \quad N = 57^\circ \quad H = n22^\circ \quad I = -$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp N_m \quad N = 311^\circ \quad H = 0^\circ \quad I = 244^\circ$$

$$\perp N_p \quad N = 41^\circ \quad H = n26^\circ \quad I = -$$

Aprēķinātās vērtības

Optisko asu leņķis $2V = + 78^\circ$

Dvīņu plakne sakrīt ar saugšanas plakni $N = 329^\circ \quad H = s18^\circ$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

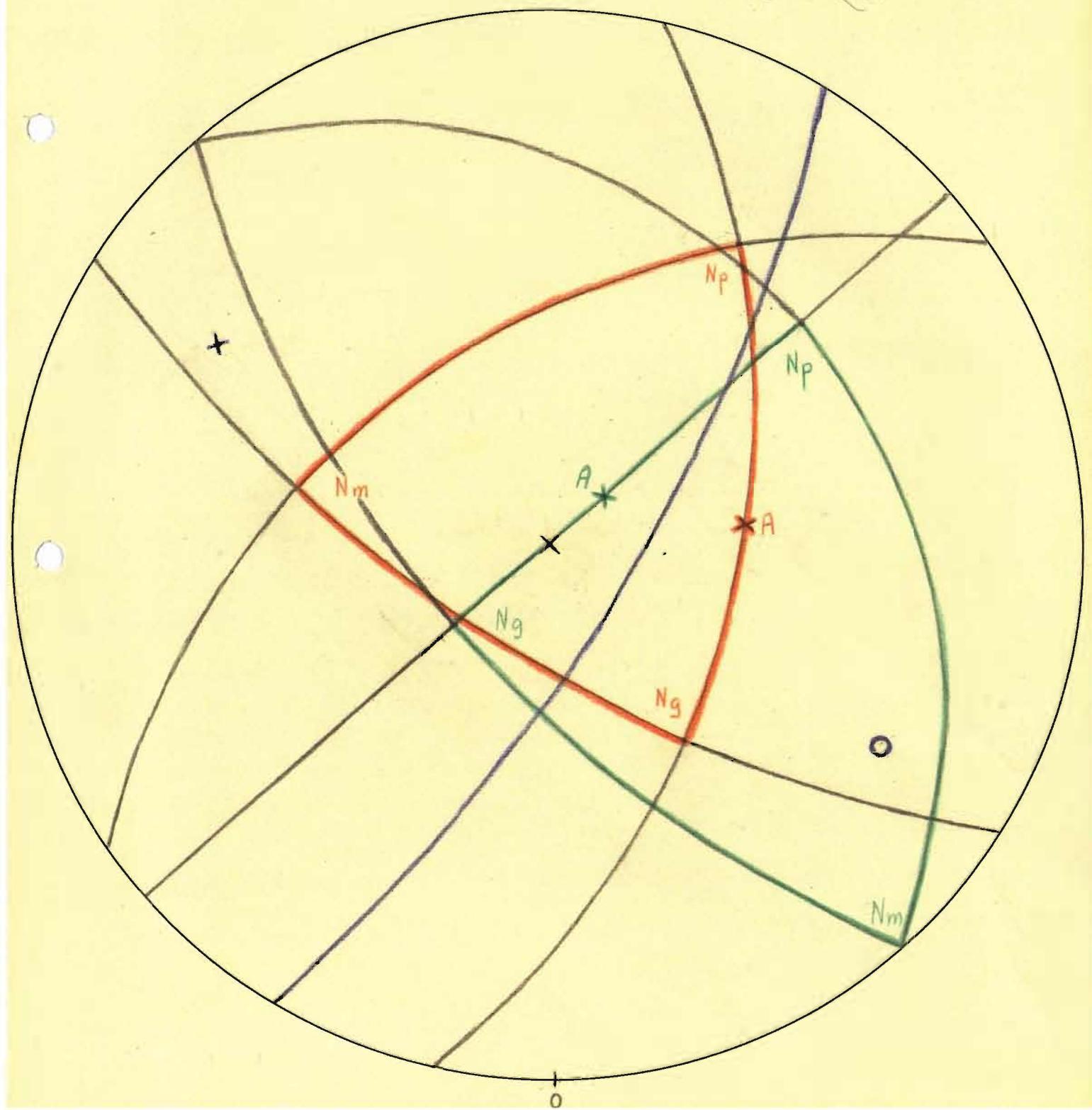
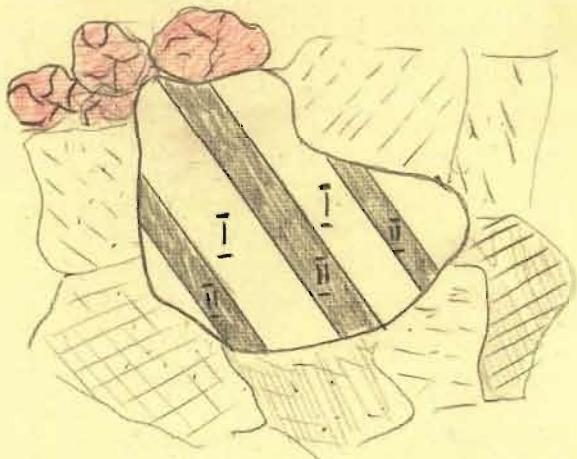
$$Ng = 65^\circ \quad Nm = 26^\circ \quad Np = 83^\circ$$

Ķīmiskais sastāvs atbilst 37 % anortita.

Plagioklazz ir andezins.

Dvīnis veidots pēc kreisā Baveno likuma: dvīņu ass perpendikulāra saugšanas un dvīņu plaknei (021).

Kristalls 1 B.

Plānslipējums Nr. 2

Kristalls A - pieder lielo, dinamiski deformēto, kristalli grupai. Atrodas granāta tuvumā.

Nolasījumi mikroskopā.

$$N_{\min} = 1,56 \quad N_{\text{segm}} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve } N = 9^\circ$$

I dvīņu sistēma:

$$\perp Ng \quad N = 344^\circ \quad H = n 29^\circ$$

$$\perp Np \quad N = 259^\circ \quad H = s 8^\circ$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp Ng \quad N = 210^\circ \quad H = n 23^\circ$$

$$\perp Np \quad N = 120^\circ \quad H = n 02^\circ$$

Aprēķinātās vērtības:

Optisko asu leņķi nebija iespējams izmērīt.

Dvīņu plakne sakrīt ar saaugšanas plakni $N = 8^\circ \quad H = n 2^\circ$

Optiskās indikatrisas elementu attēlumi no dvīņu ass

$$Ng = 34^\circ \quad Nm = 64^\circ \quad Np = 70^\circ$$

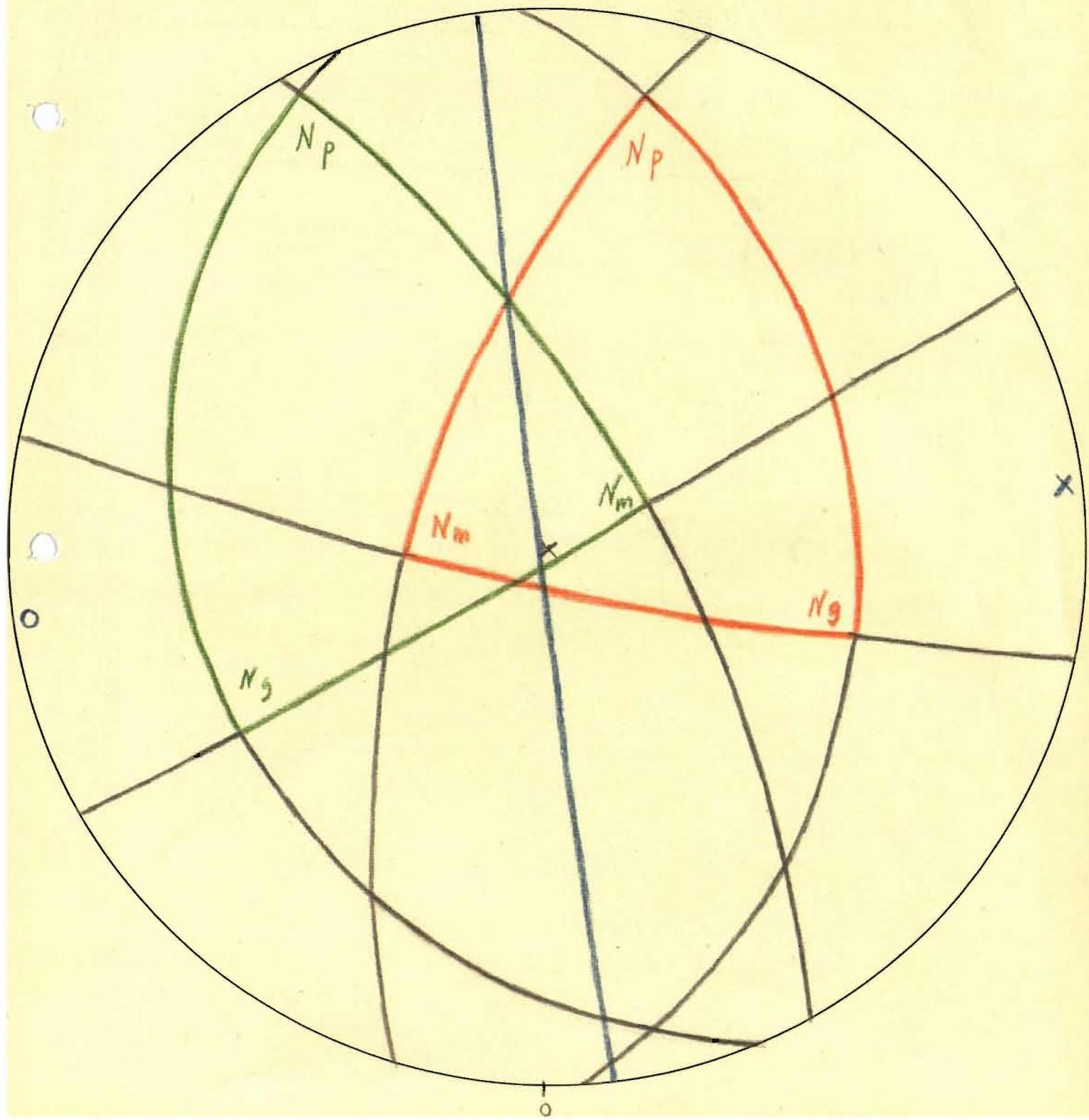
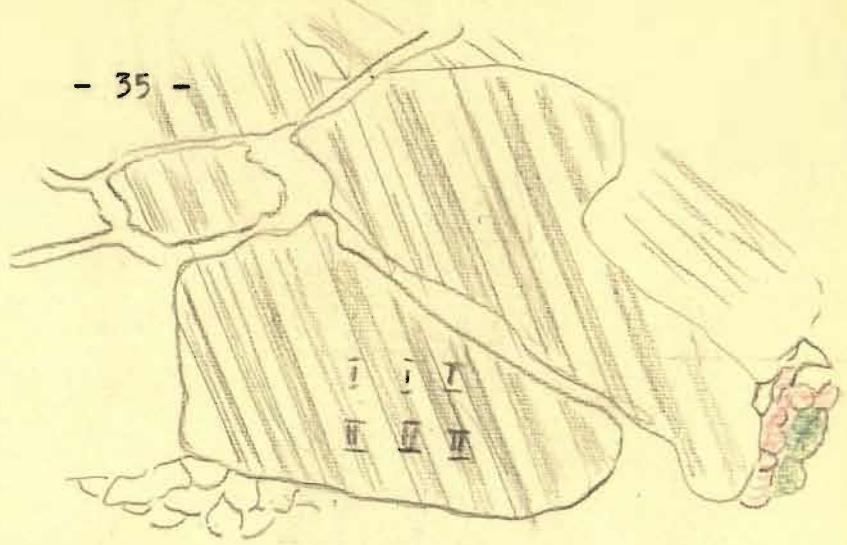
Ķīmiskais sastāvs atbilst 65 % anortita.

Plagiekļazs ir labradors.

Dvīnis veidots pēc Albita likuma: dvīņu ass ir perpendiku-

lāra saaugšanas un dvīņu plaknei (010).

Kristalls 2 A.

Plānslipējums Nr. 2

Kristalls B - piedeļ sīkiem, dinamiski nedeformētiem plagioklazu kristalliem.

Nolasījumi mikroskopā

$N_{min} = 1,55$ $N_{segm} = 1,57$

Dvīņu šuve $N = 315^\circ$

I dvīņu sistēmat:

$\perp Ng$ $N = 316^\circ$ $H = s 11^\circ$

$\perp Np$ $N = 212^\circ$ $H = s 25^\circ$

II dvīņu sistēma:

$\perp Np$ $N = 242^\circ$ $H = s 25^\circ$

$\perp Nm$ $N = 173^\circ$ $H = n 36^\circ$ $I = 359^\circ$

Aprēķinātie lielumi.

Optisko asu leņķis $2V = + 82^\circ$

Dvīņu plakne sakrīt ar saaugšanas plakni $N = 313^\circ$ $H = n 16^\circ$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

$Ng = 28^\circ$ $Nm = 63^\circ$ $Np = 80^\circ$

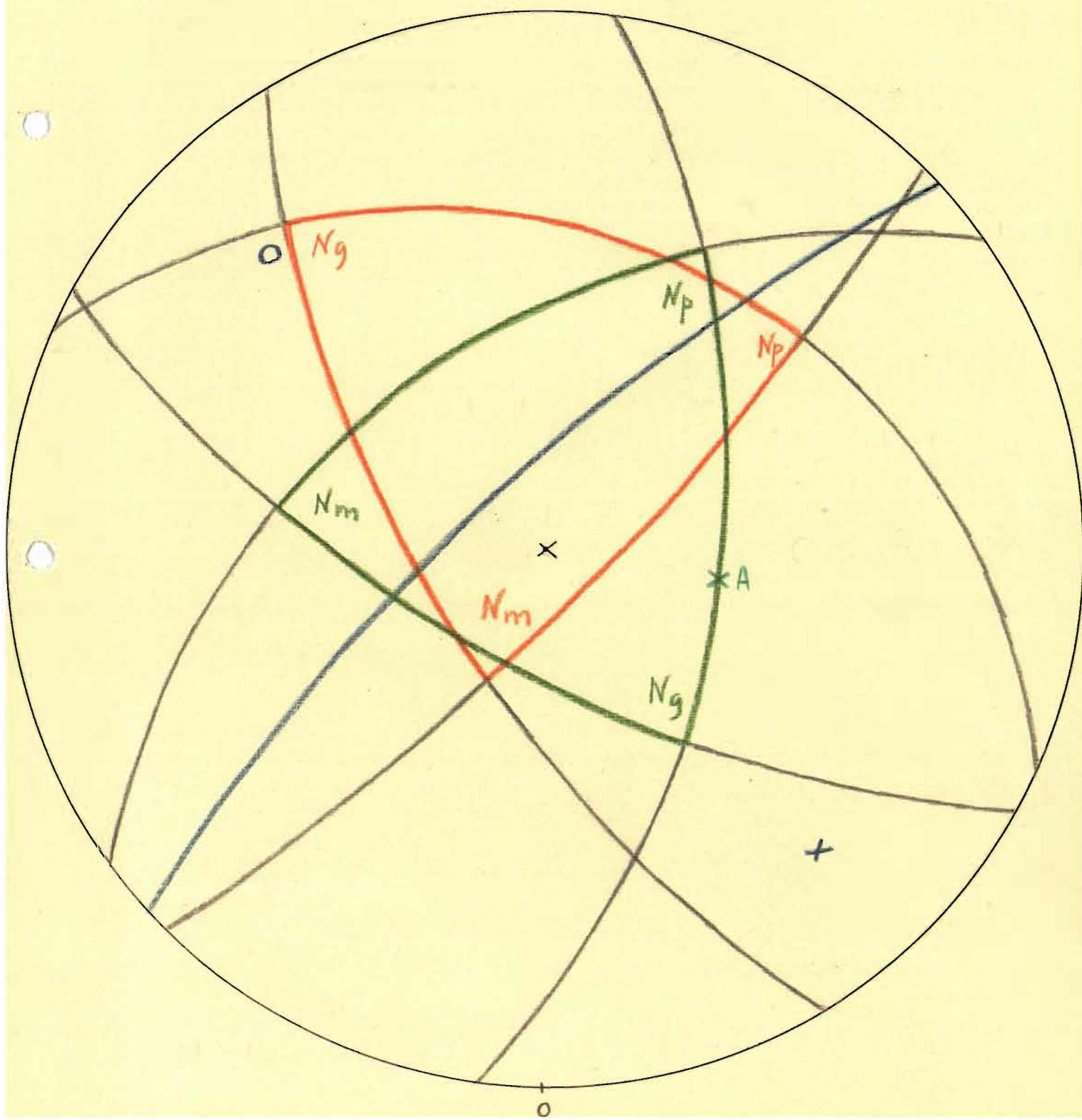
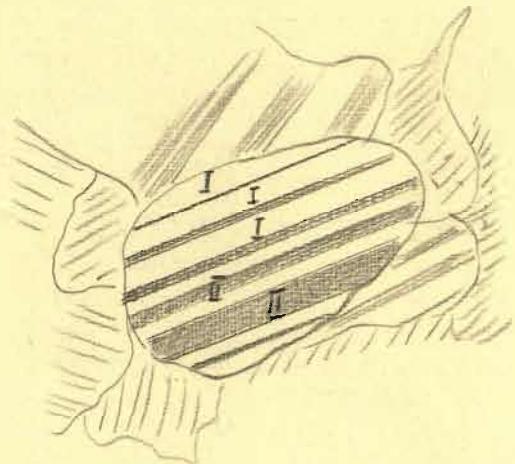
Ķīmiskais sastāvs atbilst 47 % anortita.

Plagioklazz atrodas starp andezinu un
labradoru.

Dvīnis veidots pēc Periklina likuma: dvīņu ass ir šķautne

[010]

Kristalls 2 B.

Plānslipējums Nr. 3

Kristalls A - pieder sīko plagioklazu grupai. Atrodas lielākā atstatumā no granātu kristalliem.

Nolasījumi mikroskopā.

$$N_{\min} = 1,56 \quad N_{\text{segm}} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve } N = 319^\circ$$

I dvīņu sistēma:

$$\perp N_m \quad N = 19^\circ \quad H = n 21^\circ \quad I = 28^\circ$$

$$\perp N_g \quad N = 284^\circ \quad H = n 17^\circ \quad I = -$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp N_m \quad N = 257^\circ \quad H = s 20^\circ \quad I = 36^\circ$$

$$\perp N_g \quad N = 350^\circ \quad H = s 11^\circ \quad I = -$$

Aprēķinātās vērtības.

$$\text{Optisko asu leņķis } 2V = + 86^\circ$$

Dvīņu plakne sakrīt ar saaugšanas plakni $N = 317^\circ$ $H = n 2^\circ$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

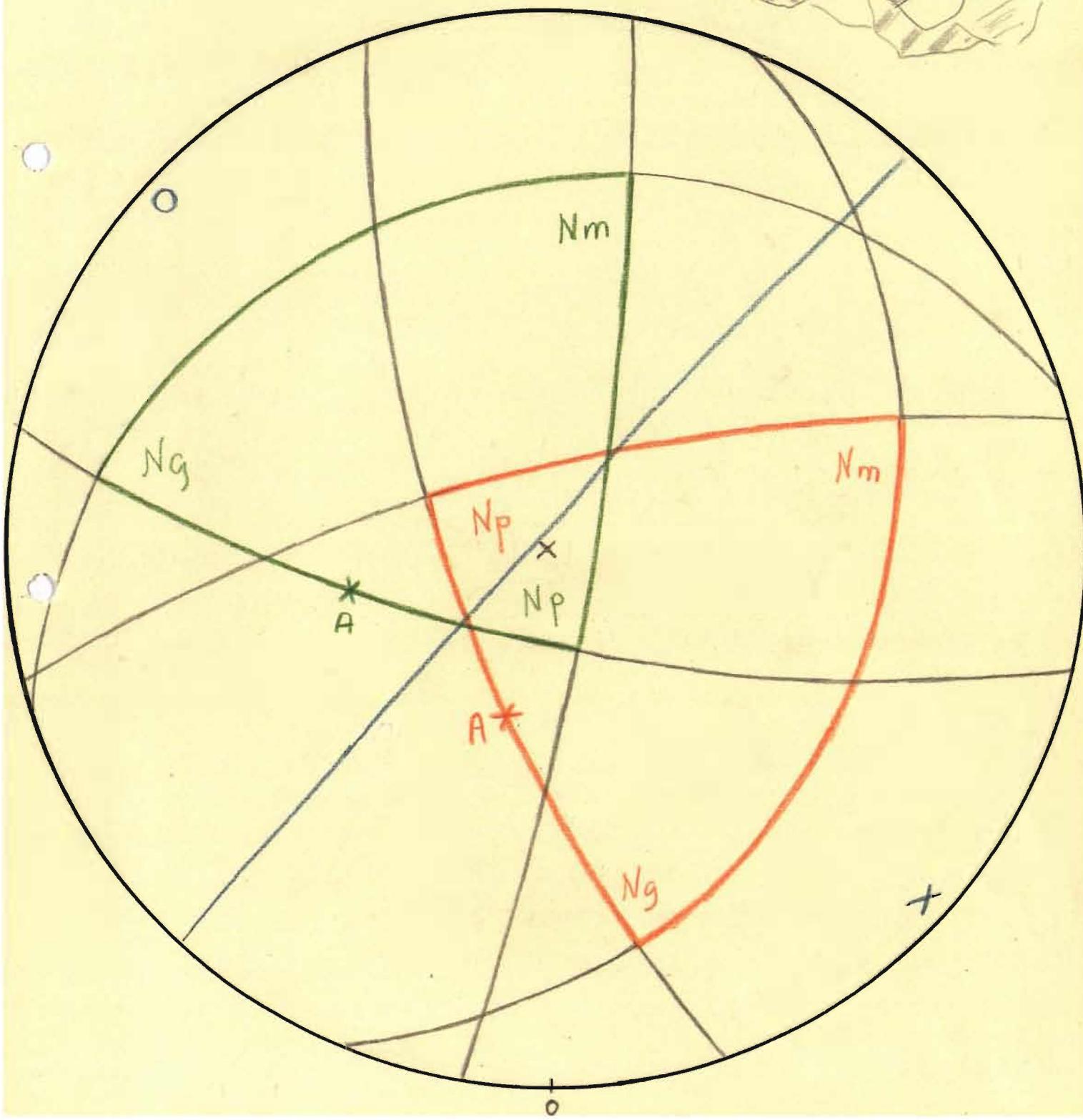
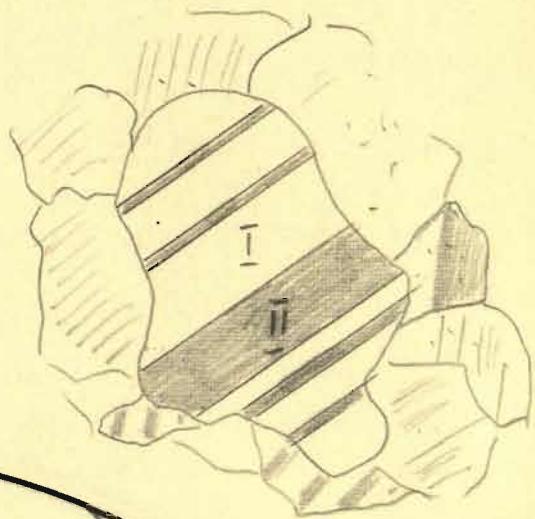
$$N_g = 36^\circ \quad N_m = 64^\circ \quad N_p = 67^\circ$$

Ķīmiskais sastāvs atbilst 70 % anortita.

Plagioklazs atrodas starp labradoru un bitovnitu.

Dvīnis veidots pēc Albita likuma: dvīņu ass perpend. (010).

Kristalls 3 A.

Plānslīpējums Nr. 3

Kristalls B - pieder sīko, nedeformēto plagioklazu grupai. Atrodas blakus granātam.

Nolasījumi mikroskopā.

$$N_{\min} = 1,55 \quad N_{\text{segm}} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve } N = 22^\circ$$

I dvīņu sistēma:

$$\perp Ng \quad N = 34^\circ \quad H = n 27^\circ$$

$$\perp Np \quad N = 267^\circ \quad H = n 44^\circ$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp Nm \quad N = 268^\circ \quad H = s 30^\circ \quad I = 32^\circ$$

$$\perp Ng \quad N = 189^\circ \quad H = n 16^\circ$$

Aprēķinātas vērtības.

Optisko assu leņķis $2V = + 80^\circ$

Dvīņu plakne sakrit ar saaugšanas plakni $N = 23^\circ \quad H = n 7^\circ$

Optiskās indikatrices elementu attālumi no dvīņu ass

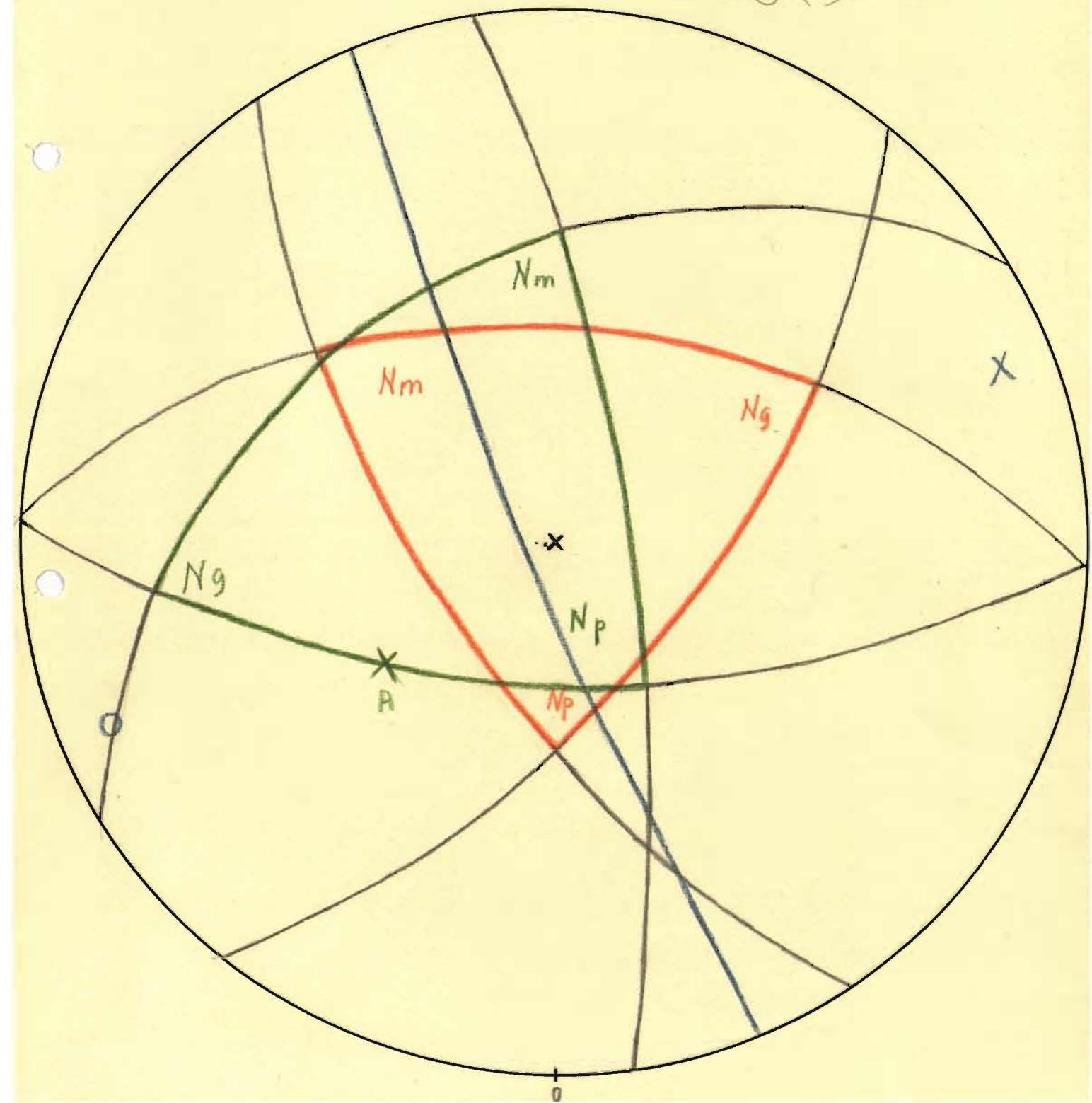
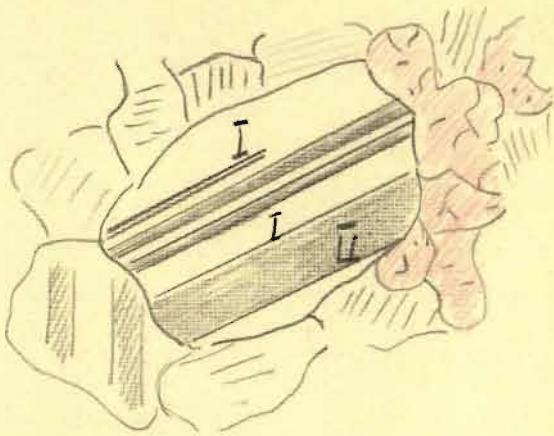
$$Ng = 26^\circ \quad Nm = 67^\circ \quad Np = 80^\circ$$

Ķīmiskais sastāvs atbilst 50 % anortita.

Plagioklazs atrodas starp andezinu un labradoru.

Dvīnis veidots pēc Albita likuma: dvīņu ass perp. (010).

Kristalls 3 B.

Plānslipējums Nr. 3

Kristalls C - pieder sīko plagioklazu grupai. Atrodas tālu no granāta kristalliem.

Nolasījumi mikroskopā.

$N_{min} = 1,56$ $N_{segn} = 1,57$

Dvīņu šuve $N = 207^\circ$

I dvīņu sistēma:

$\perp Ng$ $N = 175^\circ$ $H = n 9^\circ$

$\perp Nm$ $N = 266^\circ$ $H = n 18^\circ$ $I = 38^\circ$

II dvīņu sistēma:

$\perp Ng$ $N = 237^\circ$ $H = s 13^\circ$

$\perp Nm$ $N = 143^\circ$ $H = s 21^\circ$ $I = 43^\circ$

Aprēķinātās vērtības

Optisko asu leņķis $2V = + 86^\circ$

Dvīņu plakne sakrīt ar saaugšanas plakni $N = 6^\circ$ $H = s 2^\circ$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

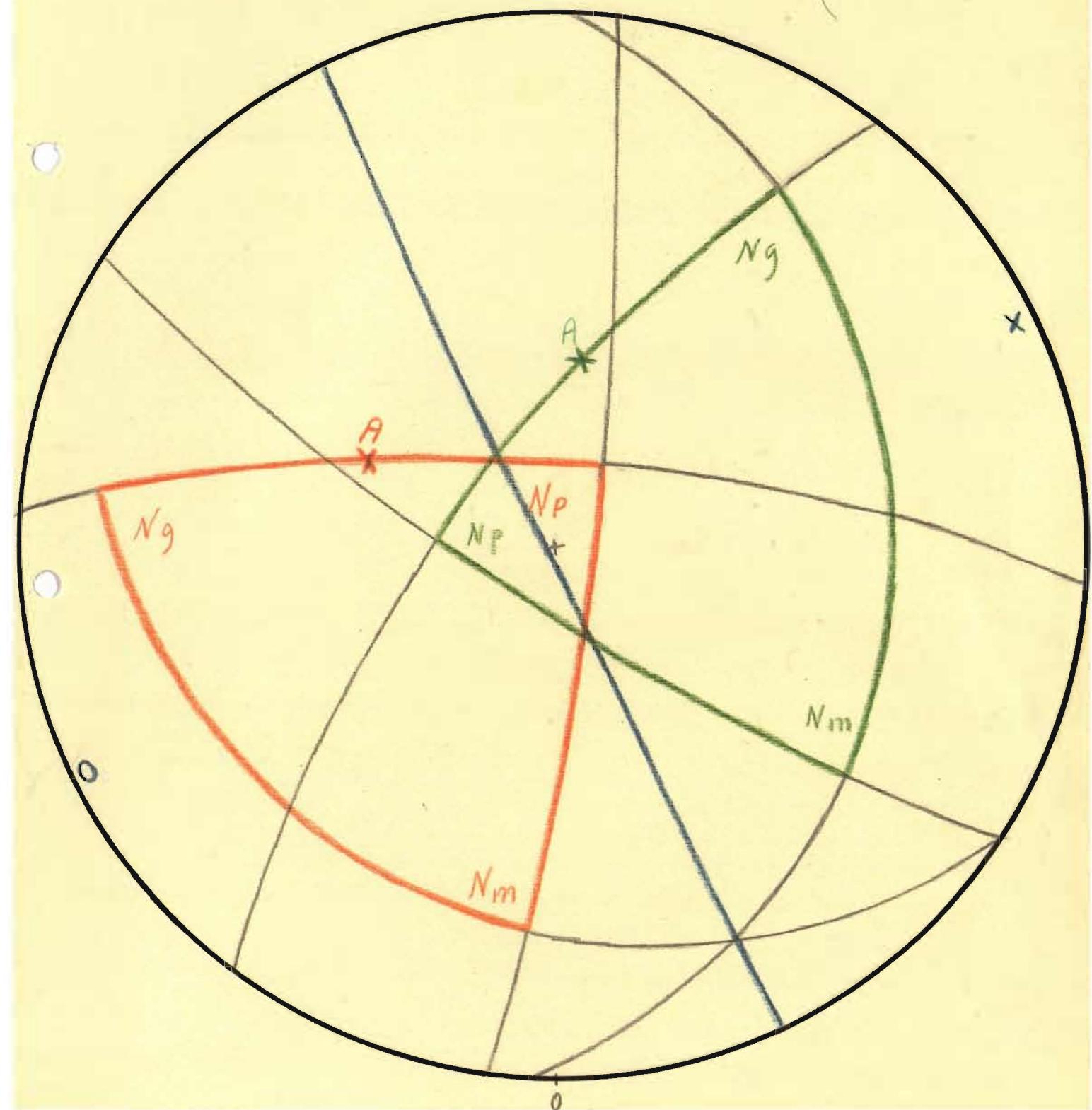
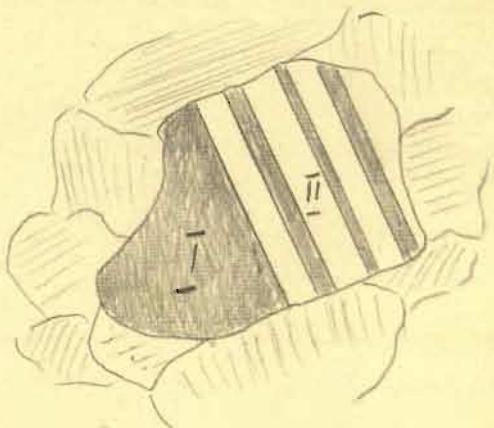
$Ng = 35^\circ$ $Nm = 63^\circ$ $Np = 68^\circ$

Kīmiskais sastāvs atbilst 69 % anortita.

Plagioklazs uz robežas starp labradoru un bitovnitu.

Dvīnis veidots pēc Albita likuma: dvīņu ass perp. (010).

Kristalls 3 C.

Plānslipējums Nr. 4

Kristalls A - pieder sīko plagioklazu grupai. Atrodas tālu no granāta.

Nolasījumi mikroskopā.

$$N_{\min} = 1,55 \quad N_{\text{segm}} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve} \quad N = 247^\circ$$

I dvīņu sistēma:

$$\perp Ng \quad N = 241^\circ \quad H = s \quad 1^\circ$$

$$\perp Np \quad N = 150^\circ \quad H = s \quad 19^\circ$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp Np \quad N = 357^\circ \quad H = n \quad 6^\circ \quad I = -$$

$$\perp Nm \quad N = 88^\circ \quad H = n \quad 35^\circ \quad I = 33^\circ$$

Aprēķinātās vērtības.

Optisko asu leņķis $2V = +78^\circ$

Dvīņu plakne sakrīt ar saaugšanas plakni $N = 247^\circ$ $H = n \quad 27^\circ$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

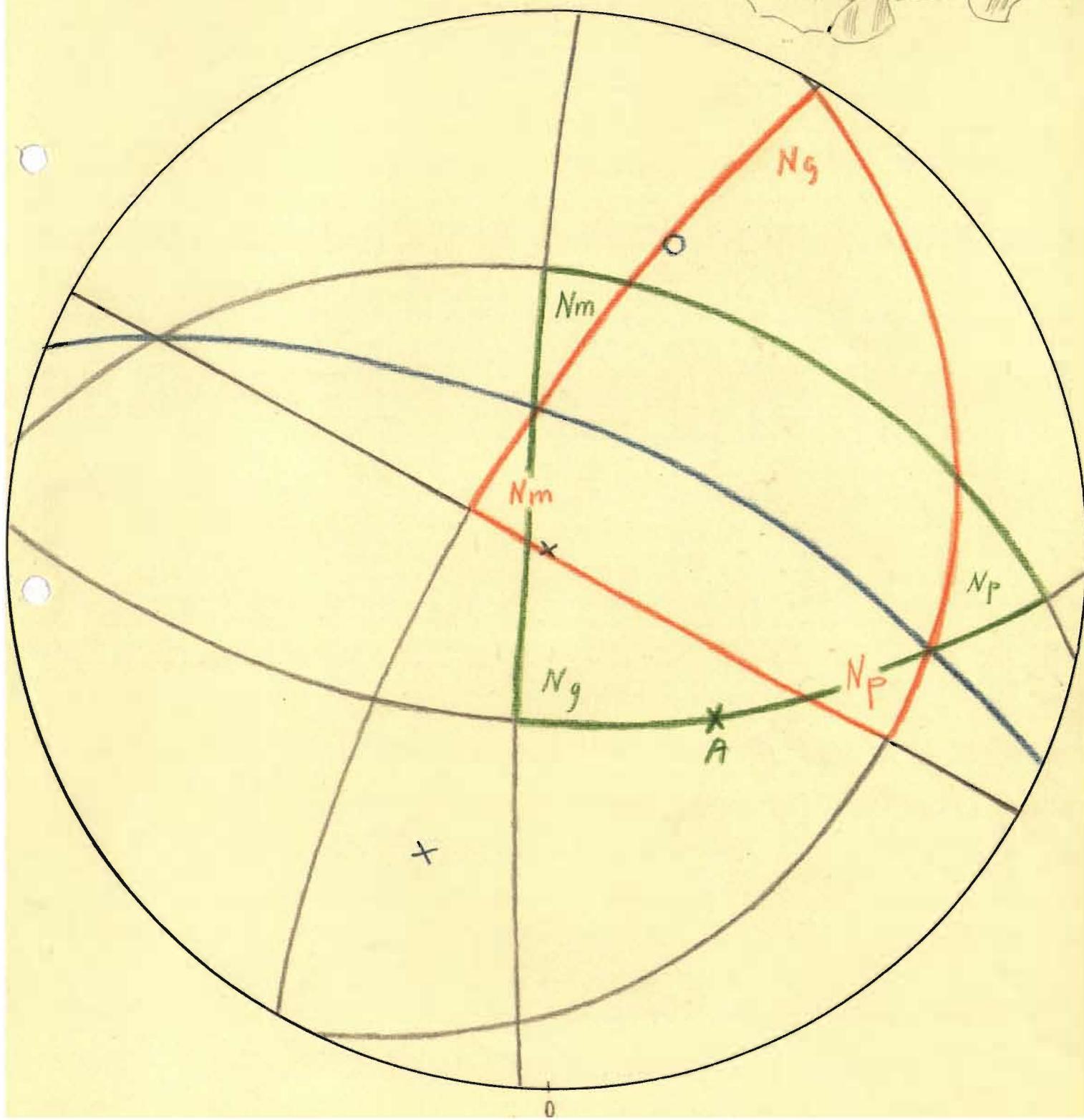
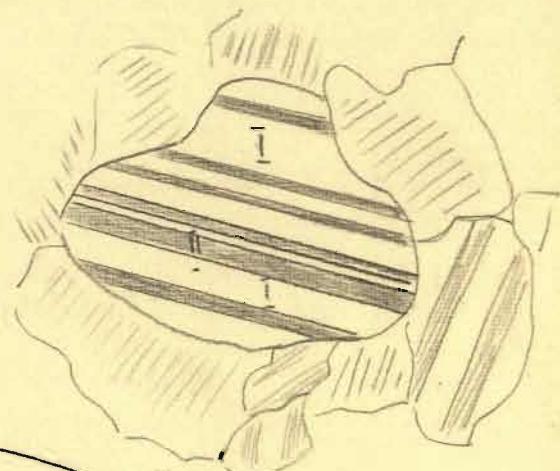
$$Ng = 29^\circ \quad Nm = 66^\circ \quad Np = 76^\circ$$

Ķīmiskais sastāvs atbilst 56 % anortita.

Plagioklāzs ir labradors.

Dvīnis veidots pēc Albīta likuma: dvīņu ass perpend. (010).

Kristalls 4 ॥.

Plānslipējums Nr. 5

Kristalls A

Nolasījumi mikroskopā.

$N_{min} = 1,55$ $N_{segm} = 1,57$

Dvīņu šuve $N = 19^{\circ}$

I dvīņu sistēma:

$\perp Ng$ $N = 356^{\circ}$ $H = s 7^{\circ}$

$\perp Nm$ $N = 264^{\circ}$ $H = s 19^{\circ}$ $I = 41^{\circ}$

II dvīņu sistēma:

$\perp Nm$ $N = 308^{\circ}$ $H = s 22^{\circ}$ $I = 45^{\circ}$

$\perp Ng$ $N = 220^{\circ}$ $H = n 4^{\circ}$

Aprēķinātās vērtības.

Optisko asu leņķis $2V = + 82^{\circ}$

Dvīņu plakne sakrīt ar saaugšanas plakni $N = 18^{\circ}$ $H = s 8^{\circ}$

Optiskās indikatrīsas elementu attālumi no dvīņu ass

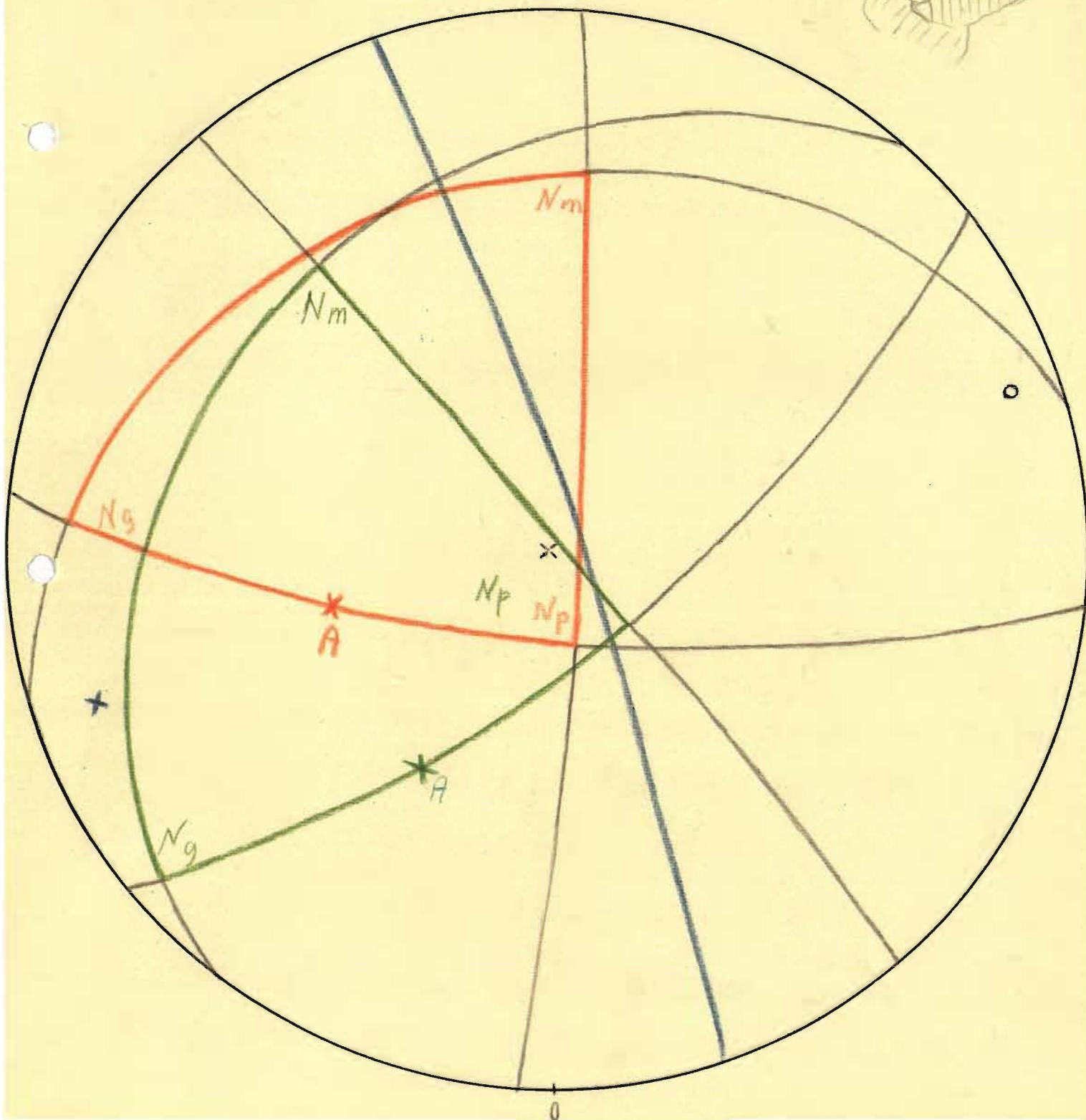
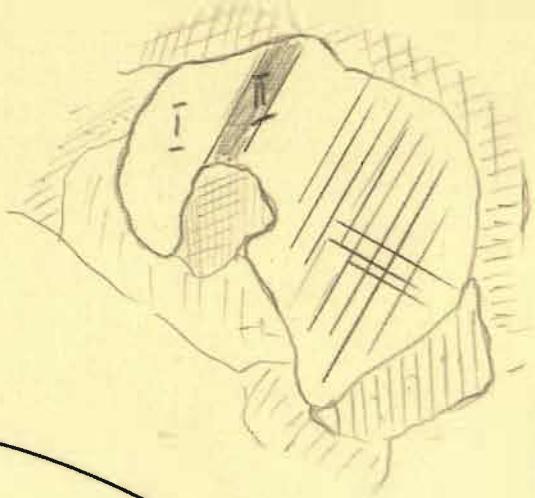
$Ng = 22^{\circ}$ $Nm = 69^{\circ}$ $Np = 84^{\circ}$

Kīmiskais sastāvs atbilst 43 % anortita.

Plagioklazs ir andezins.

Dvīnis veidots pēc Albīta likuma: dvīņu ass perp. (010).

Kristalls 5 A.

Plānslipējums Nr. 9

Kristalls A - pieder lielo kristallu grupai. Atrodas blakus granātam.

Nolasījumi mikroskopā.

$$N_{\min} = 1,55 \quad N_{\text{segm}} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve } N = 140^{\circ}$$

I dvīņu sistēma:

$$\perp N_m \quad N = 163,5^{\circ} \quad H = 0^{\circ} \quad I = 43^{\circ}$$

$$\perp N_g \quad N = 257,5^{\circ} \quad H = s 3^{\circ}$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp N_g \quad N = 204,5^{\circ} \quad H = s 8,5^{\circ}$$

$$\perp N_m \quad N = 294,0^{\circ} \quad H = s 4,5^{\circ} \quad I = 323^{\circ}$$

Aprēķinātās vērtības

Optisko asu leņķis $2V = + 88^{\circ}$

Dvīņu plakne sakrīt ar saaugšanas plakni $N = 139^{\circ} \quad H = 0^{\circ}$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

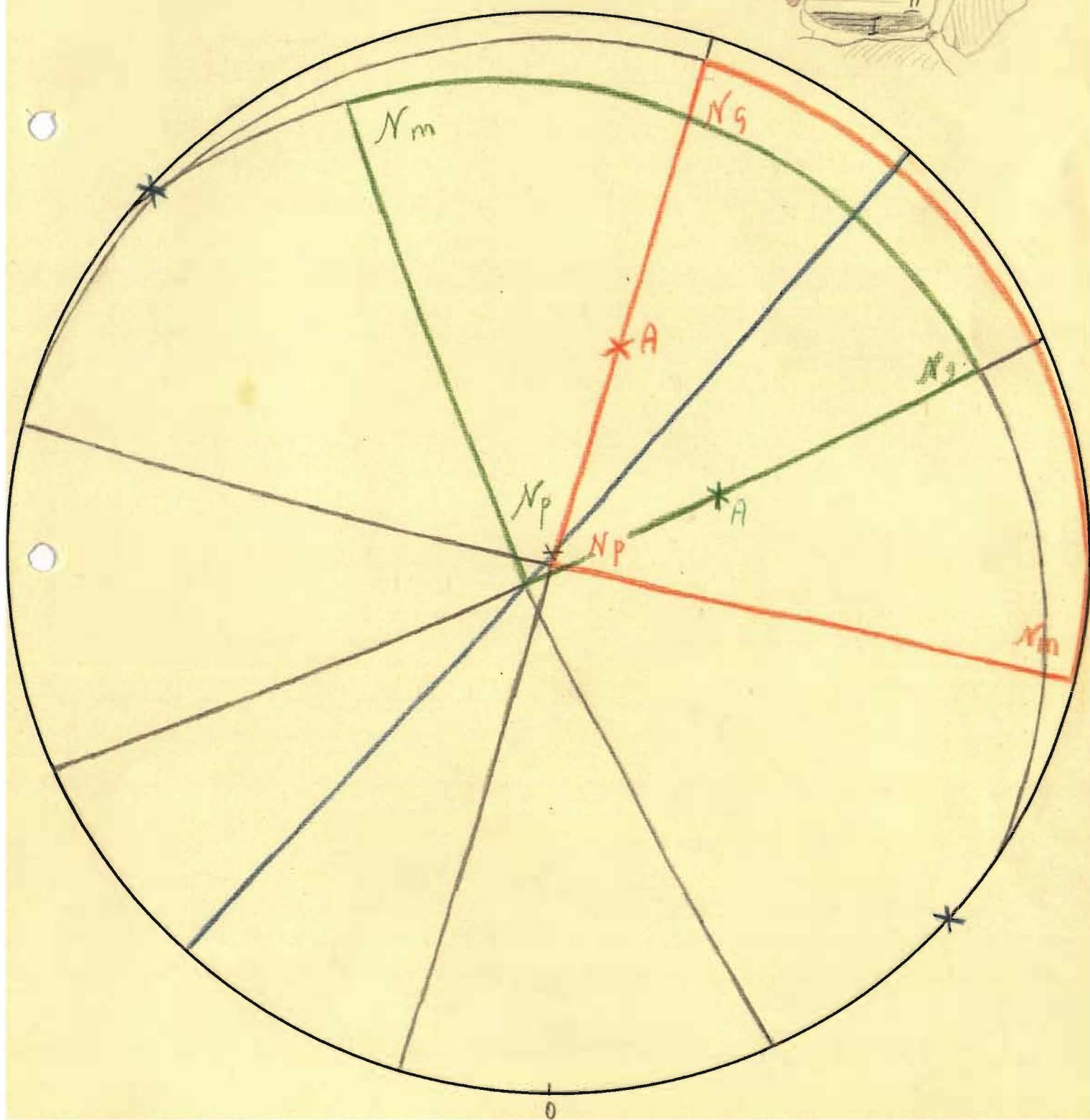
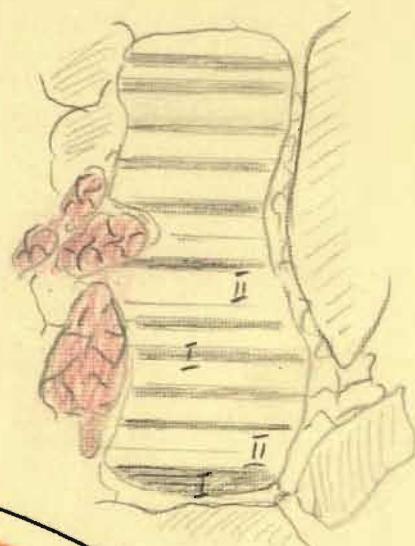
$$N_g = 66^{\circ} \quad N_m = 26^{\circ} \quad N_p = 90^{\circ}$$

Ķīmiskais sastāvs atbilst 35 % anortita.

Plagioklazs ir andezins.

Dvinis veidots pēc Manebacha likuma: dvīņu ass perp. (001).

Kristalls 9 A.

Plānslipējums Nr.10

Kristalls A - pieder sīko plagioklazu grupai. Atrodas Granāta tuvumā.

Nolasījumi mikroskopē

$$N_{\min} = 1,55 \quad N_{\text{segn}} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve } N = 202^\circ$$

I dvīņu sistēma:

$$\perp Ng \quad N = 224^\circ \quad H = n \quad 1^\circ$$

$$\perp Nm \quad N = 136^\circ \quad H = s \quad 20^\circ \quad I = 312^\circ$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp Ng \quad N = 180^\circ \quad H = s \quad 9^\circ$$

$$\perp Nm \quad N = 274^\circ \quad H = n \quad 34^\circ \quad I = 316^\circ$$

Aprēķinātās vērtības

$$\text{Optisko asu lepkis } 2V = + 83^\circ$$

$$\text{Dvīņu plakne sakrit ar saaugšanas plakni } N = 204^\circ \quad H = 0^\circ$$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

$$Ng = 21^\circ \quad Nm = 69^\circ \quad Np = 84^\circ$$

Ķīmiskais sastāvs atbilst 43 % anortita.

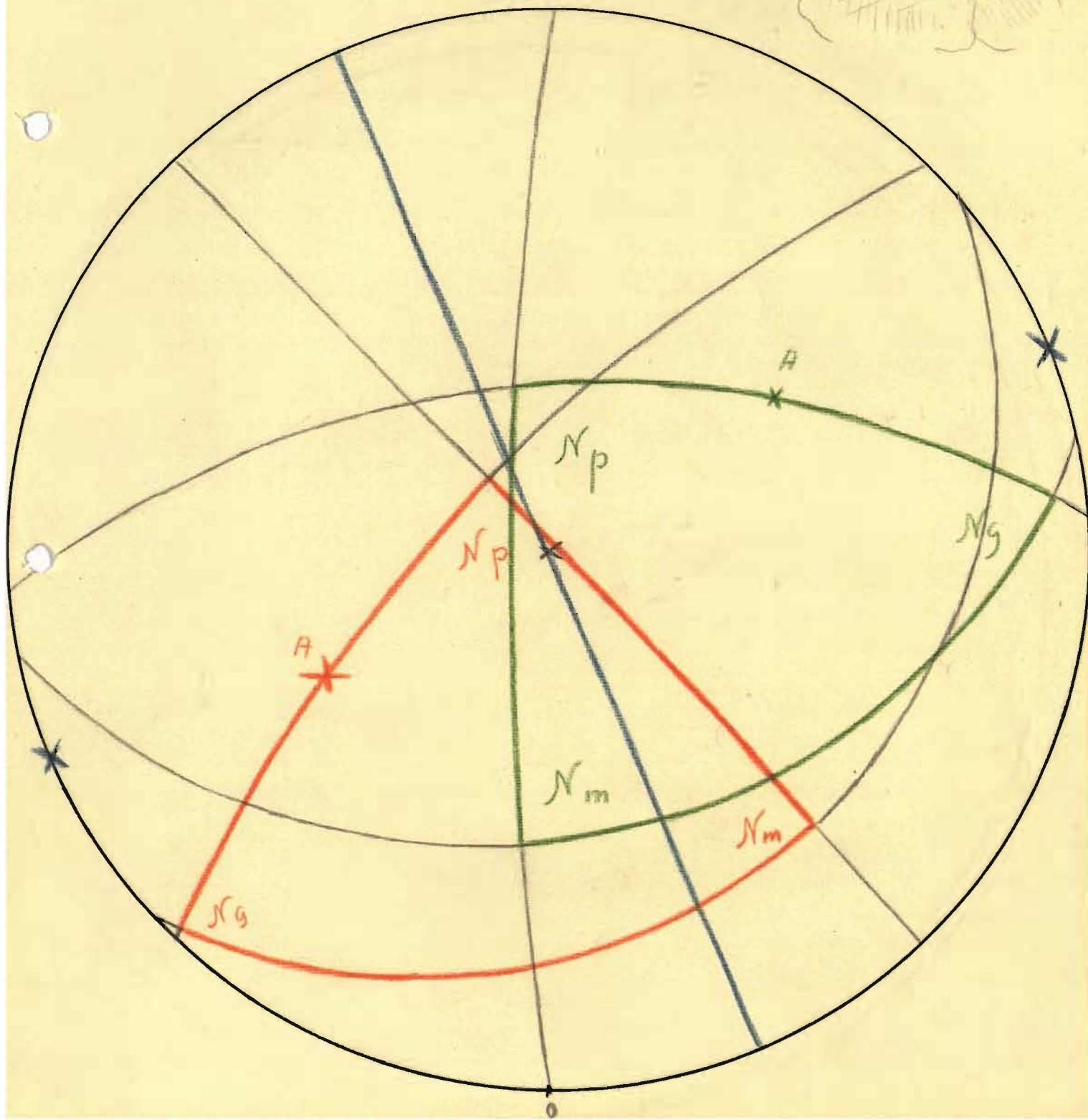
Plagioklazs ir andezins.

Dvīnis veidots pēc Albīta likuma : dvīņu ass ir perpend.

(010).

Plānslipējums Nr.10

Kristalls 10 A

Plānslipējums Nr.11

Kristalls A pieder sīko plagioklazu krist. grupai.
Atrodas lielākā attālumā no granāta.

Nolasījumi mikroskopā

$$N_{\min} = 1,55 \quad N_{\segm} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve} \quad N = 18^{\circ}$$

L dvīņu sistēma:

$$\perp N_m \quad N = 128^{\circ} \quad H = s \quad 0,6^{\circ} \quad I = 315^{\circ}$$

$$\perp N_g \quad N = 38^{\circ} \quad H = s \quad 1,5^{\circ} \quad I = -$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp N_p \quad N = 93^{\circ} \quad H = n \quad 0,5^{\circ}$$

$$\perp N_g \quad N = 3^{\circ} \quad H = n \quad 3,5^{\circ}$$

Aprēķinātās vērtības

Optisko asu leņķis $2V = -86^{\circ}$

Dvīņa plakne sakrīt ar saaugšanas plakni $N = 17^{\circ}$ $H = 0^{\circ}$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

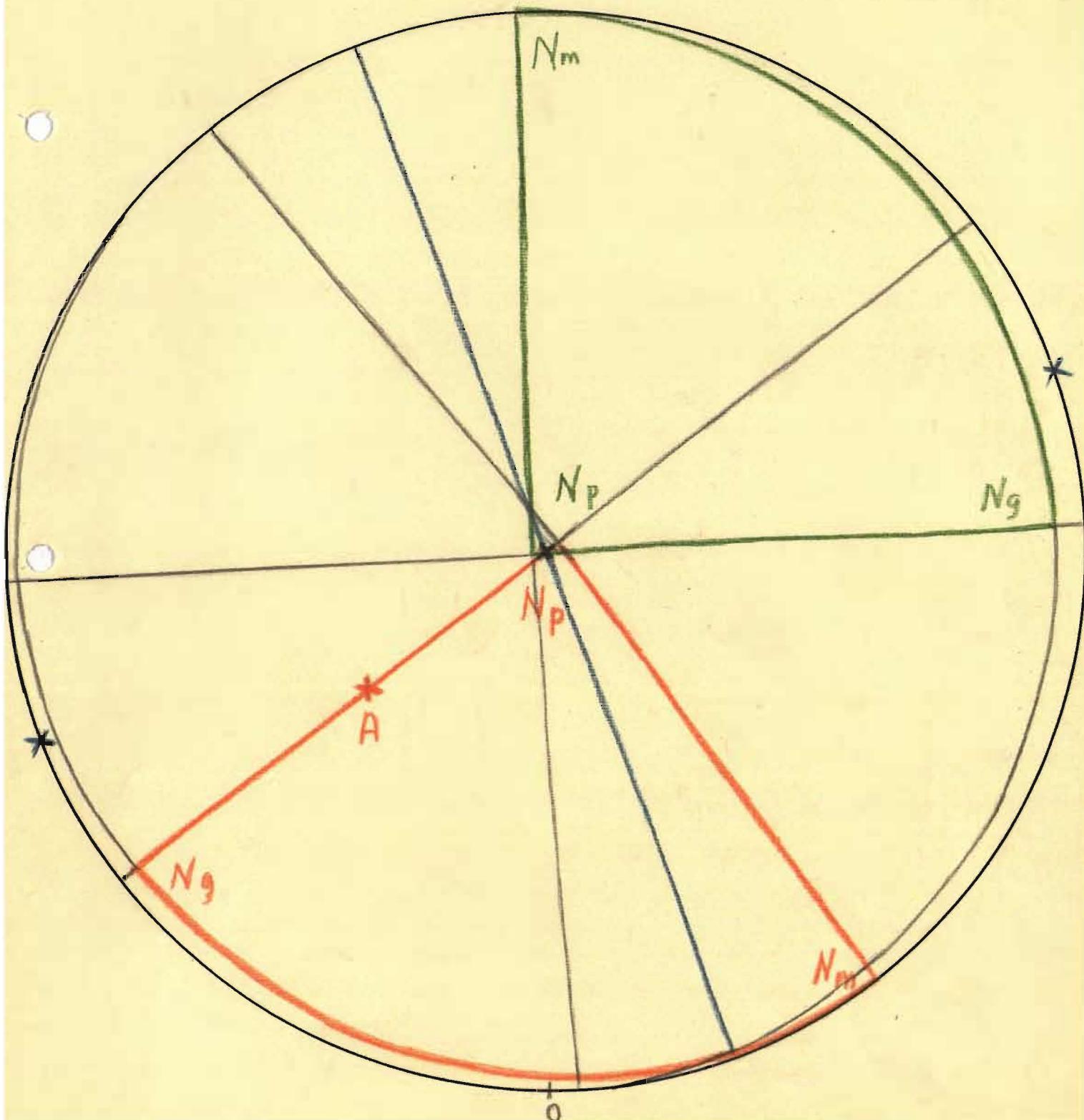
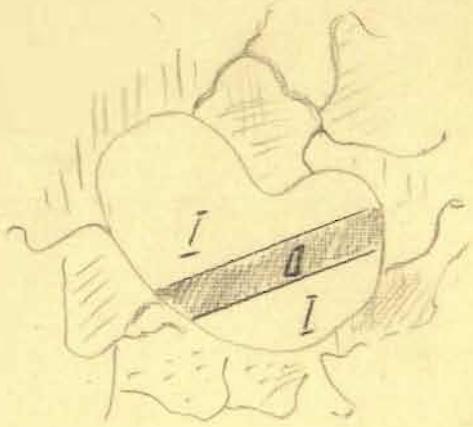
$$N_g = 18^{\circ} \quad N_m = 73^{\circ} \quad N_p = 86^{\circ}$$

Ķīmiskais sastāvs atbilst 47 % anortita.

Plagioklazs ir andezins.

Dvīnis veidots pēc Baveno labā likuma: dvīņu ass ~~perpend.~~
saugšanas un dvīņu plaknei (021).

Kristalls II A.

Plānslipējums Nr. 12

Kristalls A - pieder sīko plagioklazu grupai. Atrodas granāta tuvumā.

Nolasījumi mikroskopā

$$N_{\min} = 1,55 \quad N_{\text{segm}} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve } N = 269^\circ$$

I dvīņu sistēma:

$$\perp N_m \quad N = 264^\circ \quad H = s \ 40^\circ \quad I = 322^\circ$$

$$\perp N_p \quad N = 171^\circ \quad H = s \ 5^\circ$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp N_m \quad N = 250,5^\circ \quad H = n \ 3^\circ \quad I = 336^\circ$$

$$\perp N_p \quad N = 344,5^\circ \quad H = n \ 20^\circ$$

Aprēķinātās vērtības

$$\text{Optisko asu leņķis } 2V = + 89^\circ$$

$$\text{Dvīņu plakne sakrīt ar saaugšanas plakni } N = 262^\circ \quad H = s \ 20^\circ$$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

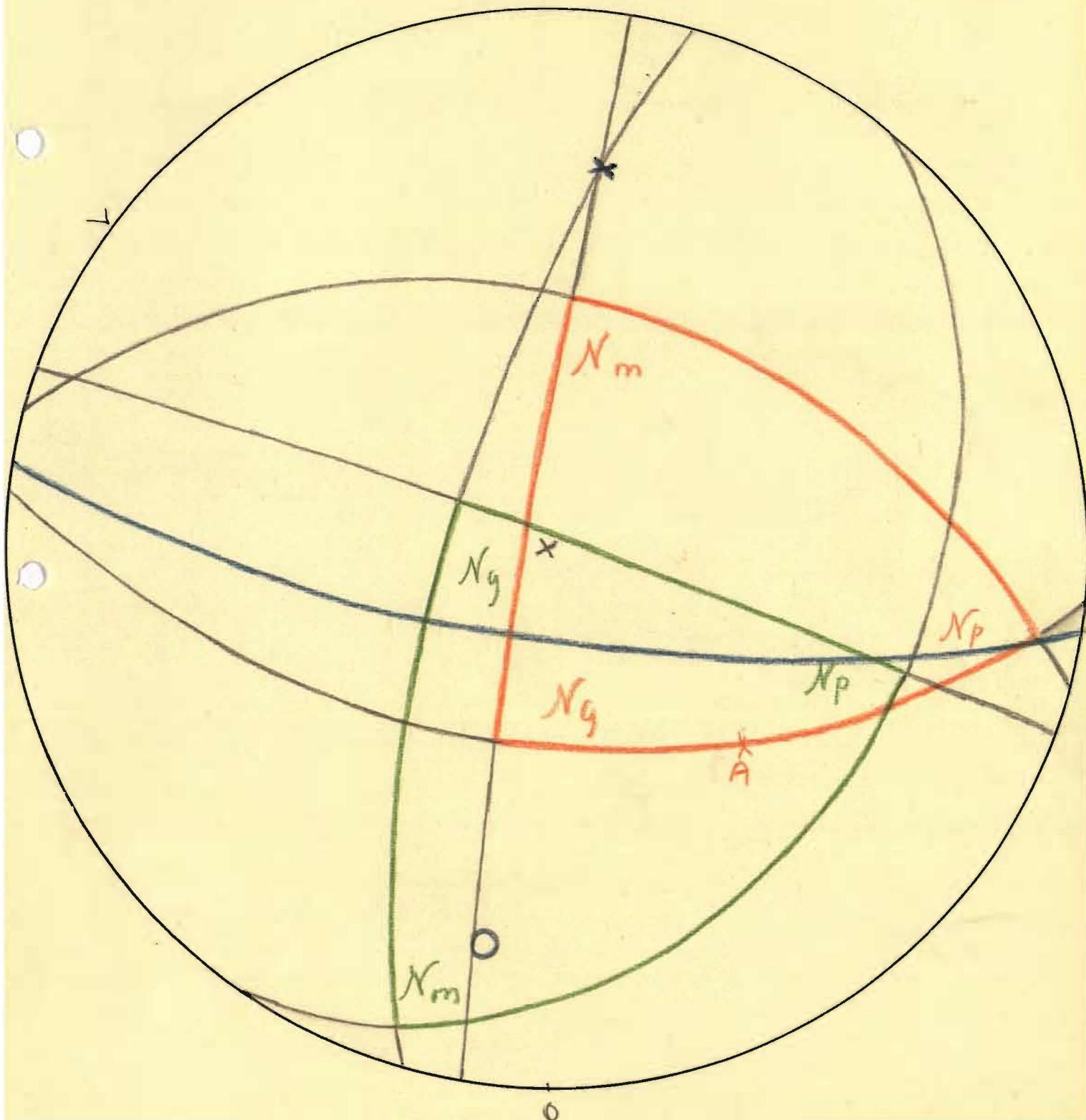
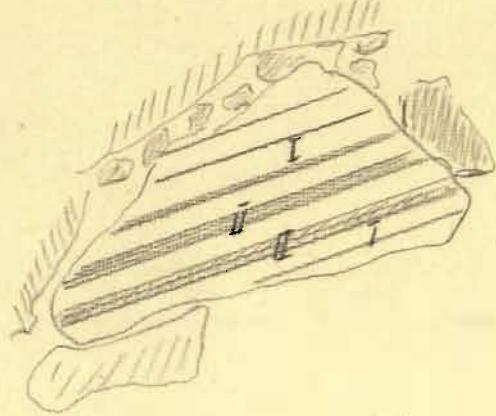
$$Ng = 67^\circ \quad Nm = 23^\circ \quad Np = 87^\circ$$

Ķīmiskais sastāvs atbilst 35 % anortita

Plagioklazs ir andezins.

Dvīnis veidots pēc Manebacha likuma: dvīņu ass perp. (001).

Kristalls 12 A .

Plānslīpējums Nr.13

Kristalls B - pieder lielo plagioklazu grupai. Atrodas blakus granātam.

Nolasījumi mikroskopā

$$N_{\min} = 1,55 \quad N_{\text{segm}} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve } N = 53^{\circ}$$

I dvīņu sistēma:

$$\perp Ng \quad N = 79^{\circ} \quad H = n \quad 4^{\circ}$$

$$\perp Nm \quad N = 348,5^{\circ} \quad H = s \quad 3^{\circ} \quad I = 317^{\circ}$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp Ng \quad N = 26^{\circ} \quad H = n \quad 5^{\circ}$$

$$\perp Nm \quad N = 118^{\circ} \quad H = n \quad 15^{\circ}$$

Aprēķinātās vērtības

$$\text{Optisko asu leņķis } 2V = + 86^{\circ}$$

$$\text{Dvīņu plakne perpendikulāra saugš. plaknei } N = 324^{\circ} \quad H = s \quad 90^{\circ}$$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

$$Ng = 65^{\circ} \quad Nm = 26,5^{\circ} \quad Np = 86,5^{\circ}$$

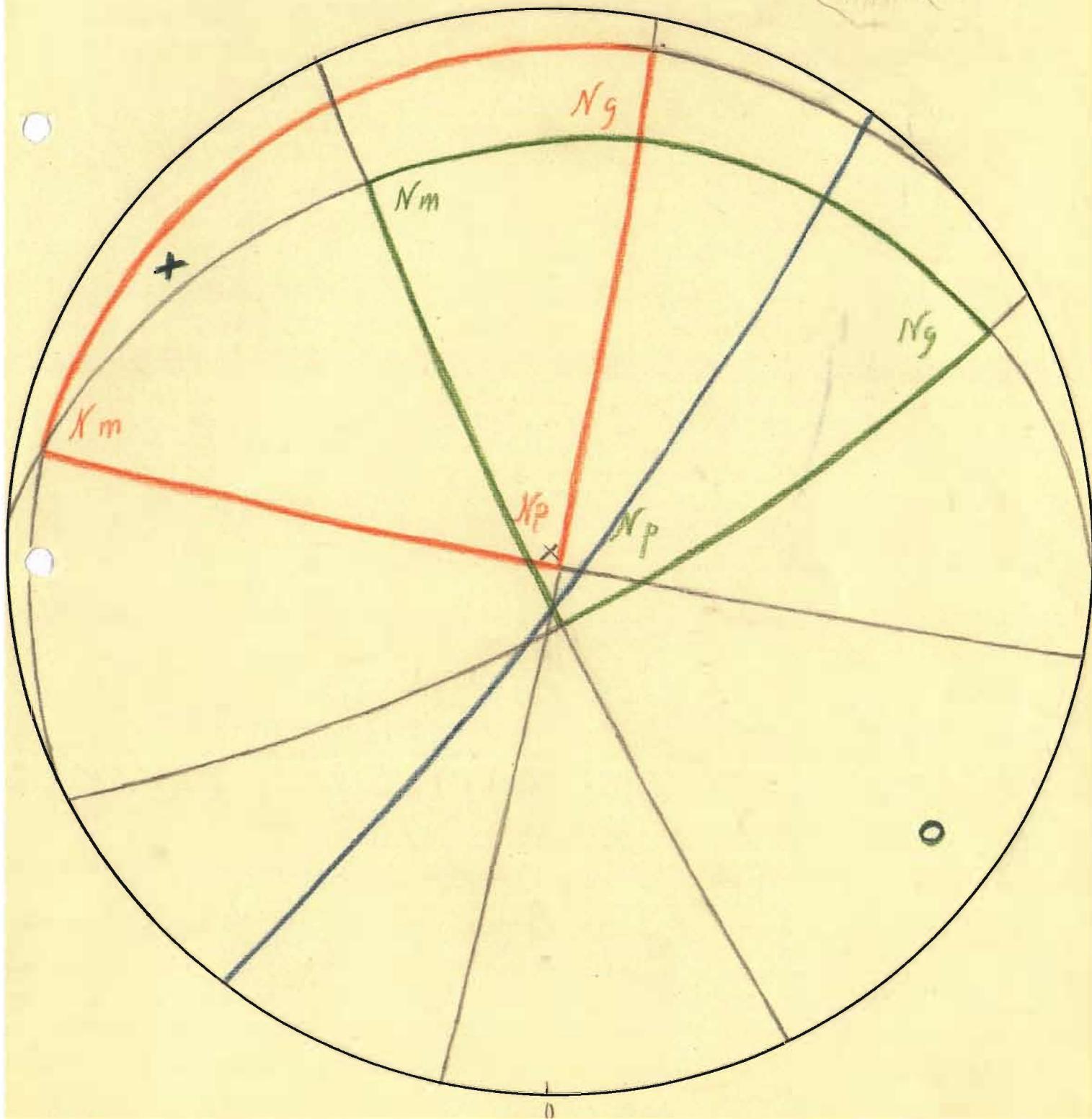
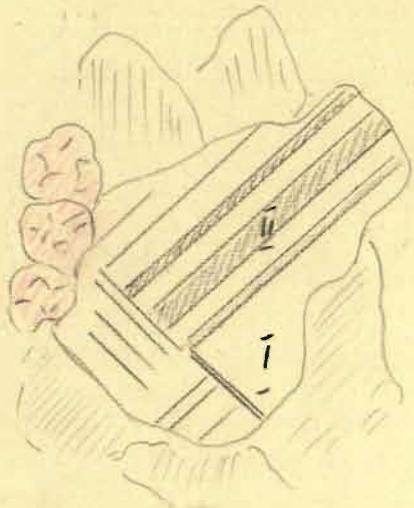
Ķīmiskais sastāvs atbilst 40 % anortita

Plagioklazs ir andezīns.

Dvinis veidots Rombiskā griezuma likuma: dvīņu ass ir

šķautne [010].

Kristalls 13 B.

Plānslipējums Nr.14

Kristalls A - mazs kristalls, tālu no granāta
graudiem.

Nolasījumi mikroskopā

$$N_{\min} = 1,55 \quad N_{\text{segm}} = 1,57$$

$$\text{Dvīņu šuve } N = 357^\circ$$

I dvīņu sistēma:

$$\perp Ng \quad N = 342^\circ \quad H = s \quad 6,5^\circ$$

$$\perp Nm \quad N = 251,5^\circ \quad H = s \quad 27^\circ \quad I = 44^\circ$$

II dvīņu sistēma:

$$\perp Nm \quad N = 280^\circ \quad H = s \quad 6^\circ \quad I = 320^\circ$$

$$\perp Ng \quad N = 191^\circ \quad H = s \quad 8^\circ$$

Aprēķinātās vērtības

$$\text{Optisko asu leņķis } 2V = + 82^\circ$$

$$\text{Dvīņu plakne sakrit ar saaugšanas plakni } N = 355^\circ \quad H = n \quad 6^\circ$$

Optiskās indikatrisas elementu attālumi no dvīņu ass

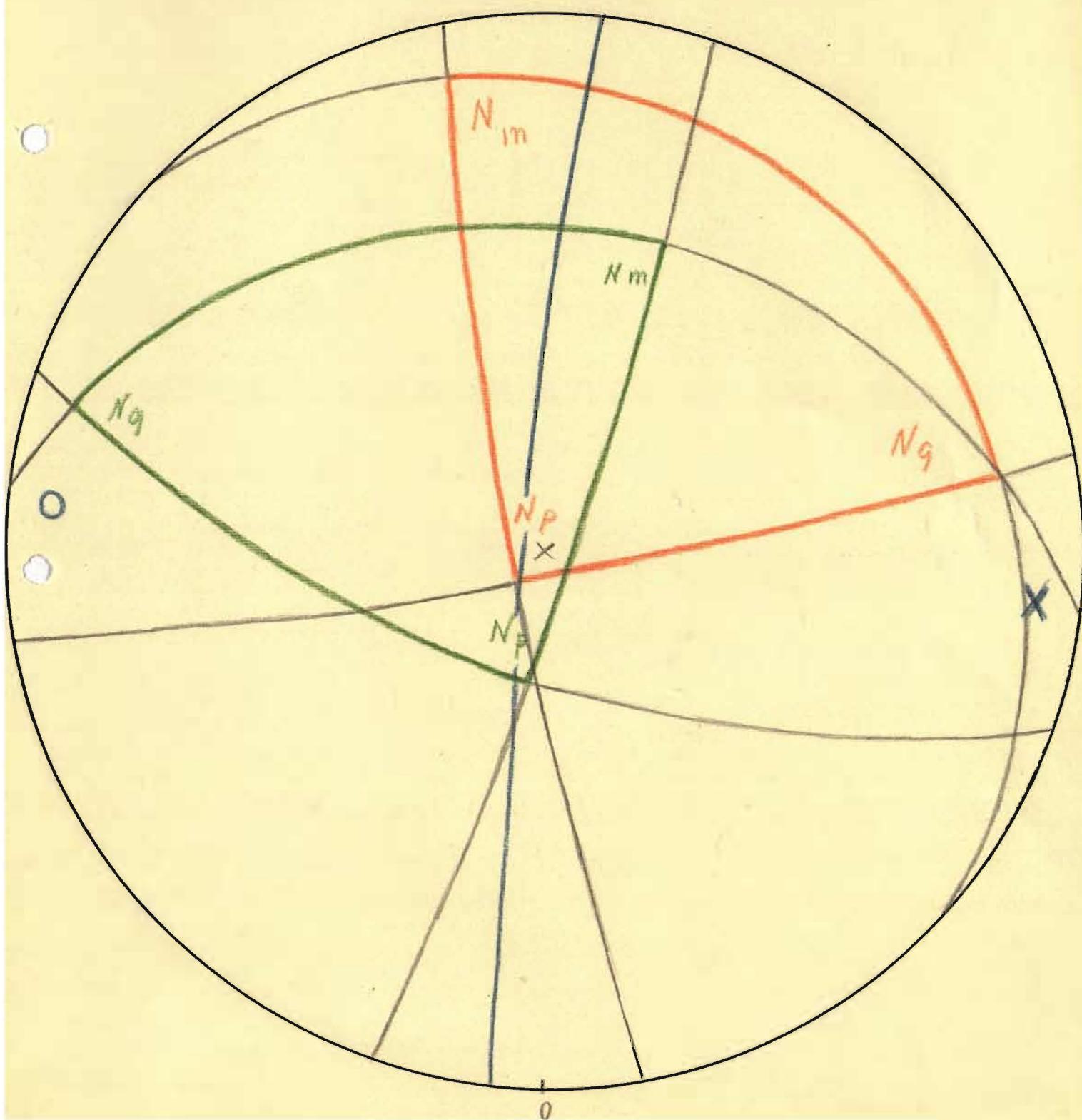
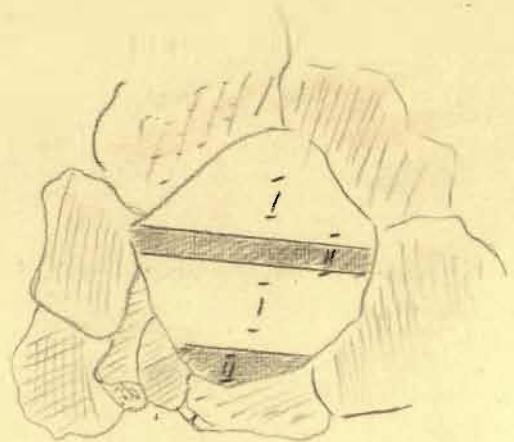
$$Ng = 15,5^\circ \quad Nm = 74^\circ \quad Np = 88^\circ$$

Ķīmiskais sastāvs atbilst 50 % anortita

Plagioklazs atrodas starp andezinu un
labradoru.

Dvīnis veidots pēc Baveno labā likuma: dvīņu ass perpend.
saaugšanas un dvīņu plaknei (021) .

Kristalls 14 A.

Pārskats par visām
izdāritām optiskām analīzēm.

m - mazi kristalli

l - lieli kristalli

! - atrodas blakus granātam

Kristalls	1 A m	58 %	anortita	<u>—</u>	(010)	dvīņa likums.
Kristalls	1 B m!	37 %	"	<u>—</u>	(021)	"
Kristalls	1 C l!	57 %	"	<u>—</u>	(101)	"
Kristalls	2 A l	65 %	"	<u>—</u>	(010)	"
Kristalls	2 B m	47 %	"	[010]	"	"
Kristalls	2 C l	59 %	"	[010]	"	"
Kristalls	3 A	70 %	"	<u>—</u>	(010)	"
Kristalls	3 B !	50 %	"	<u>—</u>	(010)	"
Kristalls	3 C	69 %	"	<u>—</u>	(010)	"
Kristalls	4 A m	56 %	"	<u>—</u>	(010)	"
Kristalls	4 B l	65 %	"	<u>—</u>	(110)	"
Kristalls	5 A	43 %	"	<u>—</u>	(010)	"
Kristalls	5 B	43 %	"	<u>—</u>	(010)	"
Kristalls	8	46 %	"	<u>—</u>	(010)	"
Kristalls	9 A !	35 %	"	<u>—</u>	(001)	"
Kristalls	9 B	40 %	"	<u>—</u>	(010)	"
Kristalls	9 C !	25 %	"	<u>—</u>	(130)	"
Kristalls	10 A	43 %	"	<u>—</u>	(010)	"
Kristalls	10 B !	12 %	"	<u>—</u>	(021)	"
Kristalls	11 A	47 %	"	<u>—</u>	(021)	"
Kristalls	11 B	50 %	"	<u>—</u>	(021)	"

Kristalls 12 A	35 %	anortita	<u>1</u> (001)	dvīpa likums.		
Kristalls 12 B	! 25 %	"	<u>1</u> (1 $\bar{3}$ 0)	"	"	
Kristalls 12 C	50 %	"	[010]	"	"	
Kristalls 13 A	! 38 %	"	[010]	"	"	
Kristalls 13 B	! 40 %	"	[010]	"	"	
Kristalls 13 C	43 %	"	<u>1</u> (001)	"	"	
Kristalls 14 A	! 50 %	"	<u>1</u> (021)	"	"	
Kristalls 14 B	60 %	"	<u>1</u> (010)	"	"	

VI Pētījumu rezultāti.

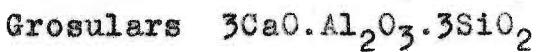
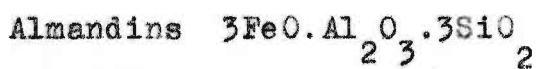
Pirms galīga pārskata sniegšanas jāaizrāda vēl uz to apstākli, ka visi šeit aprakstītie slēdzieni un secinājumi nav uzskatāmi kā neapšaubami pierādījumi mineralogiskām norisēm plašākos teritorīlos apgabaloš. Šajā darbā izlieto-tais materials tika ievākts ierobežotā teritorijā - Kolas apgabala SW daļā. Paraugi īemti nozīmīgākās vietās, pie kam optiskiem pētījumiem izmeklēti tikai raksturīgākie plānsli-pējumi.

Pēc plānsli-pējumu mikroskopiskām analizēm redzams, ka aprakstītās Kolas apgabala daļas pamatieži ir baziska rakstura dzīļumieži. Ziemeļos atrodami anortoziti, pirokseniti un peridotiti, vidus daļā - noriti, bet dienvidos amfiboli-ti, kas cēlušies regionālās metamorfozas celā no noritiem.

Granāta daudzums iežos stipri svārstīgs. Piroksenitos un peridotitos tā nav nemaz. Noritos un amfibolitos granā-ta saturs neliels. Anortozitos tā ļoti daudz.

No tā var secināt, ka granāta daudzums šeit stipri at-karīgs no laukšpatu daudzuma. Jo lielāks laukšpatu saturs iezī, jo vairāk granāta spēj rasties.

Granāts paraugos sastopāms kā almandins vai grosulars. Šo mineralu ķīmiskie sastāvi stipri svārstīgi, bieži jauco-ties savā starpā.

Laukšpatu līdzdalību granāta veidošanā var izskaidrot ar plagioklazu Ca-sastāvdaļas atdošanu. Granāta veidošanā piedalās arī pirokseni, to pierāda apstāklis, ka granāts gandrīz vienmēr atrodams blakus piroksenam. Ja piroksena tuvumā nav, tad granāts bieži veidojas ap rūdu minerala graudiem, kurš arī piedalās šajās reakcijās. Uz šādām reakcijām skaidri norāda mineralu sagraupējums anortozitos.

Granāts novietojies starp laukšpatu un piroksenu. Augdams laukšpatu virzienā, tas veidojis kristallografiskās plāksnes. Uz robežas ar piroksenu abiem mineraliem trūkst kristallografisku formu. Šeit bieži lielākā daudzumā izveidojas allotriomorfi kvarca kristalli, kas radušies no kramskābes pārpalikuma pēc reakcijas beigām.

Granāta veidošanās notikusi iežu atdzišanas pēdējās stadijās. Tā veidošanos veicināja stiprs dinamisks spiediens, jo granāta rašanās saistīta ar tilpuma samazināšanos. Uz lielu spiedienu šajos iežos netieši norāda dinamiski deformētie laukšpatu kristalli.

Šo granāta veidošanās veidu pilnīgi apstiprina izdarītās laukšpatu kristallu optiskās analyzes. Ar granātu bagātos paraugos laukšpatu kristalliem bieži ir zonāla nodziņa. Tas rodas no tā, ka kristallu malās sastāvs paliek ar vienu skābāks, tuvodamies mineralam albitam.

Optiskā celā noteiktās laukšpatu sastāva vērtības rāda, ka granāta tuvumā sastāvs noteikti paliek skābāks. Pētījumi rāda arī to, ka lielie, dinamiski deformētie kristalli ir ar lielāku anortita saturu nekā mazie, nedeformētie, kas

veidojušies daudz vēlāk par pirmiem. Tas vēl reizi apstiprina to, apkārtējais sastāvs ar laiku palicies arvienu skābāks.

Sakarā ar visu minēto var droši teikt, ka pētījumu apgabalā un šeit aprakstītos iežos pastāv cieša sakarība starp granāta un laukšpata sastāviem un daudzumu.

VII Lietotās literatūras
saraksts.

1. prof. B.Popovs. Optiskais noteicējs svarīgākiem iežos sastopamiem mineraliem. Rīgā.1934.g.
2. prof. V.Nikitins. Laukšpatu svarīgako geometrisko elementu diagramma. Leņingradā.1927.g.
(krievu valodā)
3. prof. V.Nikitins. Jaunas diagrammas laukšpatu noteikšanai ar Fedorova universalo metodi. Leņingradā.1929.g. (krievu valodā)
4. prof. W.Nikitin. Die Fedorow - Methode. Berlin.1936.
5. prof. M.Berek. Mikroskopische Mineralbestimmung mit Hilfe der Universaldrehtischmethoden. Berlin. 1924.
6. prof. P.Ramdohr. Lehrbuch der Mineralogie. Stuttgart. 1942.
7. Behrend - Berg. Chemische Geologie. Stuttgart.1927.